

El Cercle Cultural celebra el mig segle

07-10
Esplèndids Traginers
2026

25
Carnestoltes
molt participat

- 03 Salutacions i reconeixements dels 50 anys
- 06 50 anys de Cercle Cultural
- 07 Esplèndida Festa dels Traginers
- 09 Imatges de Balsareny
- 10 Presentació de la Festa dels Traginers 2026
- 11 El reciclatge a Balsareny
- 12 Àlex Pérez: el fenomen Apeuve
- 14 Balsareny surt per TVE
- 15 Els Plans de Santa Caterina (i II)
- 16 Vint anys de l'incendi de Balsareny: xerrada-col·loqui
- 17 El febrer a La Tempesta
- 18 Ara fa... 50 anys. Neix el Cercle Cultural
- 20 Activitats a la Biblioteca Pere Casaldàliga durant el mes de gener
- 22 Un apunt sobre la capella de Sant Roc
- 23 Hi havia una vegada
- 24 Carnestoltes a l'Institut Escola
- 25 Un Carnestoltes molt concorregut
- 26 Acabades les obres del pont del Riu
- 27 Els últims cinc anys del 'Sarment'
- 31 Resposta a imatges de Balsareny
- 32 Hi ha qui parla, parla, parla...
- 33 Tempo: 'Numa', de Teatre Nu
Xavier Sant publica un llibre sobre el CE Sabadell
- 34 Festa dels Traginers 2026
- 35 Pressupostos participatius 2025-2026
Meteorologia
Repte

Moltes gràcies als socis i sòcies, anunciants, col·laboradors i lectors

<p>Edita: Cercle Cultural de Balsareny Coordinador: Jordi Selgas Composició: Gemma Rovira Publicitat i promoció: Jordi Selgas Redacció: Ramon Carreté, Lluïsa Coma, Joan Craviotto, Ferran Gállego, Laia González, Josep Gudayol, Martina Junyent, Elena Mendoza, Ana Pérez, Isidre Prat, Alfred Selgas, Jordi Selgas, Jordi Vilanova. Imprimeix: Sadurní, comunicació gràfica-Navàs Edició Blog: Ramon Carreté Facebook: Xavier Novell</p>	<p>Junta del CCB President: Joan Prat Vicepresident: Isidre Prat Secretària: Lluïsa Coma Tresorer: Josep M. Sanfeliu Vocals: Ramon Carreté, Ferran Gállego, Josep Gudayol, Martina Junyent, Antonio Manzano, Jordi Medina (Astroamics), Xavier Novell (La Garsa), Jordi Selgas (Sarment), Alfred Selgas i Jordi Vilanova.</p>	<p>Hi col·labora i dona suport: Parròquia de Santa Maria de Balsareny / AEIG Guillem de Balsareny / AMPA IE Guillem de Balsareny / Associació Els Ametllers / Balsareny Educa / Centre Excursionista de Balsareny / Centre Instructiu i Recreatiu / Claustre IE Guillem de Balsareny / Club d'Escacs Balsareny / Club d'Handbol Balsareny / Club Natació Balsareny / Els Pastorets de Balsareny / Fundació Casaldàliga / La Garsa / Penya Barcelonista Balsareny</p> <p><i>Els escrits publicats al SARMENT no reflecteixen el pensament del CCB, sinó el del signant, entitat o persona. Només els signants <CCB> reflecteixen l'opinió del cercle.</i></p>
--	--	--

Amb motiu del cinquantè aniversari

Salvador Illa i Roca, *President de la Generalitat de Catalunya*

El president
de la Generalitat de Catalunya

SALUTACIÓ DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA PER AL CERCLE CULTURAL DE BALSARENY AMB MOTIU DEL CINQUANTÈ ANIVERSARI

És un honor adreçar-vos unes paraules en una fita tan significativa com és el cinquantè aniversari del Cercle Cultural de Balsareny. Arribar a mig segle de vida no és només una qüestió de cronologia, és el testimoni de la voluntat i del compromís de diverses generacions de balsarenys i balsarenques amb la cultura i amb el municipi.

L'any 1976, quan el Cercle va iniciar el seu camí, Catalunya vivia un dels moments més importants de la seva història. Després d'anys de silenci imposat, s'obria l'oportunitat de deixar enrere la dictadura i era absolutament necessari tornar a teixir la cultura arreu del territori. En aquell moment, va saber llegir la transcendència del moment i així va actuar.

Al llarg d'aquestes cinc dècades, el Cercle ha esdevingut molt més que una associació. Ha estat un lloc de trobada on han confluït, i conflueixen, les diverses sensibilitats culturals i on troben aixopluc projectes tan variats com el club AstroAmics, el col·lectiu La Garsa o la Comissió Pere Casaldàliga.

Aquesta capacitat de sumar entitats demostra una visió municipalista i un esperit associatiu fonamentals en els temps que corren. Vivim en una època complexa on la deshumanització sembla guanyar terreny. Davant d'això, la suma d'esforços desinteressats i entitats com la vostra són especialment necessaris, ja que ens humanitzen i ens recorden el valor de viure en comunitat.

Així mateix, voldria destacar també la feina imprescindible de la revista Sarment. En un món sovint saturat d'informació, mantenir viva una publicació local que doni veu al municipi i fomenti l'opinió crítica és un acte de salut democràtica. La cultura és, precisament, aquesta poderosa eina capaç de trencar barreres i fomentar el diàleg entre diferents, i vosaltres ho feu cada cop que celebriu un esdeveniment o publiqueu una nova edició.

Vull felicitar tots els que, durant aquests cinquanta anys, heu format part d'aquesta aventura. Gràcies per mantenir viu Balsareny i la seva cultura. Gaudiu d'aquest any de celebracions i per molts més.

Salvador Illa i Roca

Barcelona, gener de 2026

Palau de la Generalitat
Plaça de Sant Jaume, 4
08002 Barcelona

Amb motiu dels 50 anys

Josep Rull i Andreu, *President del Parlament de Catalunya*

Benvolguts balsarenys, benvolgudes balsarenques,

Com a president del Parlament de Catalunya, representa un honor poder-vos dirigir unes paraules a la revista *Sarment*, amb motiu del la com-

memoració dels cinquanta anys del Cercle Cultural de Balsareny i de la publicació que ha sortit mensualment, de manera ininterrompuda, durant aquestes cinc dècades. Es tracta d'una fita molt destacada que parla de constància, compromís i estima pel poble i per la seva gent.

El Cercle Cultural i la revista *Sarment* han estat durant aquest temps un punt de trobada, una àgora pública municipal on debat i opinar, un altaveu per difondre cultura, llengua i els valors que ens expliquen com a nació: igualtat, llibertat, democràcia, justícia, pau i drets humans. Un mirall fidel de la vida de Balsareny,

ahora que una eina de cohesió, de llengua i d'identitat col·lectiva.

Balsareny no s'entendria sense la feina que ha fet la vostra entitat de coordinar, impulsar i revitalitzar l'activitat cultural del poble. El Cercle és una obra extraordinària de ciutadans i ciutadanes concretes, compromeses, que durant cinquanta anys han teixit una malla de complicitats, de suport i de coneixement que ha cohesionat, ha generat lligams i ha reforçat el sentiment de pertinença. Ha estat i és una eina imprescindible per a la instrucció, l'accés a la cultura i a la participació activa de la ciutadania.

Sou un testimoni físic i viu de la cèlebre frase d'Anselm Clavé, quan deia: "Instruiu-vos i sereu lliures, associeu-vos i sereu forts, estimeu-vos i sereu feliços". La vostra associació, les activitats que ha organitzat, el teixit que ha cosit amb altres entitats del municipi i la perseverança de tantes persones voluntàries en són una demostració clara.

Per molts anys al Cercle Cultural de Balsareny, per molts anys a la revista *Sarment*, i que pugueu continuar, durant molts anys més, sembrant cultura i futur, enfortint-nos com a societat i reforçant el "nosaltres" col·lectiu del municipi i de la nació.

Mig segle de poble i de democràcia

Lluïsa Moret Sabidó, *Presidenta de la Diputació de Barcelona*

Em complau saludar les lectores i els lectors de *Sarment*. El cinquantenari d'aquesta publicació, que és també el del Cercle Cultural de Balsareny (CCB), és un motiu d'orgull i satisfacció, no solament per a la gent de Balsareny, sinó per a tot el municipalisme barceloní.

Aquests darrers mesos s'ha

evocat la mort del dictador amb tota mena de recordatoris històrics i polítics. L'efemèride del CCB convida a veure la fi del franquisme girant la perspectiva, fixant-nos en tot el que va començar aleshores. Van començar iniciatives valentes com la vostra i la d'aquesta revista. L'adjectiu valent no és exagerat. El gener de 1976 encara no havia acabat la dictadura franquista i emprendre una aventura periodística popular i democràtica no deixava de ser un acte cívic de gran transcendència, una afirmació que Balsareny reclamava també les llibertats arrabassades per quatre dècades de repressió i totalitarisme.

La fita que heu assolit, doncs, és de la màxima importància.

Mig segle després, el CCB i *Sarment* segueixen vius, al servei de la ciutadania de Balsareny. Sou premsa local, premsa de proximitat, sou una eina de servei i de comunicació imprescindible i fomenteu la participació de les lectores i els lectors perquè aquest *sarment* periodístic doni fruit cada mes, complint amb la més noble funció del periodisme: informar amb veracitat.

Sou també, com a entitat, una eina que fa poble, que fa comunitat, que enforteix els vincles entre la gent de Balsareny i que arrela el municipi al territori. Balsareny és molt millor gràcies al seu Cercle Cultural, perquè la cultura és saber, és memòria i és convivència.

En nom de la Diputació de Barcelona, el govern que dona suport i servei als 311 municipis de la província i que té un històric i ferm compromís amb la premsa local, us felicito pel vostre mig segle d'història i us animo a seguir servint Balsareny amb la vostra activitat. La comunicació local, que va ser decisiva en el procés de recuperació de la democràcia, fa cinquanta anys, ho segueix sent en els temps actuals. Publicacions com *Sarment* han de mantenir la seva presència i la seva projecció quan toca renovar i refermar la confiança en els valors democràtics en una època convulsa.

Endavant amb el vostre compromís i vinguin cinquanta anys més!

Per molts anys, Cercle Cultural!

Isidre Viu i Payerols, Alcalde de Balsareny

En nom meu i de tot l'equip de govern, voldria felicitar el cinquantè aniversari del Cercle Cultural de Balsareny i, molt especialment, de la revista *Sarment*. De fet, la primera

publicació del *Sarment* va ser l'acta fundacional de l'entitat.

Inicialment, l'entitat estava composta per un seguit de grups que voldria esmentar: la Parròquia de Balsareny, la Biblioteca Popular, l'Agrupació de Cinema de Balsareny, l'Agrupament Escolta Guillem de Balsareny, el Grup de Teatre la Lluerna, la Coral Sant Esteve de la Colònia Soldevila, la Junta de Pares d'Alumnes, els Socis d'Òmnium Cultural i el Grup Local d'Amics del Castell. La majoria d'aquestes entitats encara mantenen la seva activitat.

El Cercle Cultural es va fundar amb l'ànim de coordinar les activitats de les diverses entitats, donar vida a les ja existents i fomentar-ne de nova creació.

Per tal de mantenir la població informada de les activitats que es duen a terme, van creure essencial crear un mitjà de comunicació, i aquest mitjà seria la revista *Sarment*. Des d'aleshores, el *Sarment* ha estat un testimoni fidel i el portaveu de la vida cultural, social, política i històrica del municipi. Malgrat els alts i baixos i els reptes que ha su-

posat el seu manteniment, el *Sarment* s'ha imprès i repartit sense interrupció mensual durant tot aquest temps.

És evident que si l'entitat i la revista han arribat a les seves noces d'or, ha estat possible gràcies a la col·laboració desinteressada de moltes persones que, al llarg d'aquests cinquanta anys, han cregut en el projecte.

Moltes felicitats! Us desitgem de tot cor que pugueu continuar durant molts anys més amb aquest camí que fa cinquanta anys vau emprendre.

La revista 'Sarment', orgull de pertinença a l'ACPC

Francesc J. Fàbregues Bonet, President de l'ACPC

Premsa Comarcal

"Som la premsa de casa"

Celebrar cinquanta anys de vida d'una publicació local és, sens dubte, un motiu d'orgull i d'alegria compartida. Des de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal volem felicitar de tot cor la revista *Sarment*, de Balsareny, per aquestes cinc dècades de compromís amb la informa-

ció, la cultura i la vida del vostre poble.

Mig segle no és poca cosa. Vol dir constància, arrelament i vocació de servei. Vol dir que, número rere número, moltes persones —redactors, col·laboradors, fotògrafs, correctors, impressors i, sobretot, lectors i anunciants— heu fet possible que *Sarment* sigui molt més que una revista: un testimoni viu de la història de Balsareny, un mirall de la seva gent, i una veu que ha sabut mantenir-se fidel al territori i a la seva identitat.

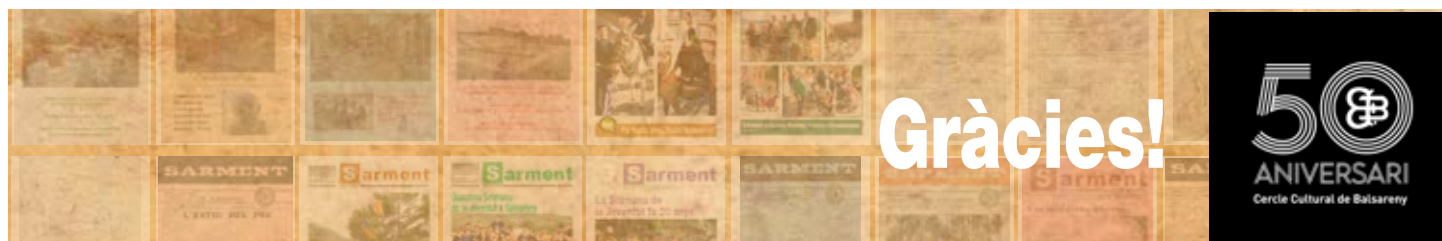
En un temps en què la imme-

diatesa domina i les notícies passen volant, el paper i les publicacions locals continuen essent un espai de reflexió, de memòria i de comunitat. *Sarment* n'és un magnífic exemple: una revista que ha sabut adaptar-se als canvis tecnològics i socials sense perdre la seva essència, i que continua sent una eina de cohesió i de pertinença per als balsarenys.

Des de l'ACPC us animem a mirar el futur amb la mateixa il·lusió i energia amb què va començar. El repte de les noves generacions és mantenir viu aquest esperit de servei,

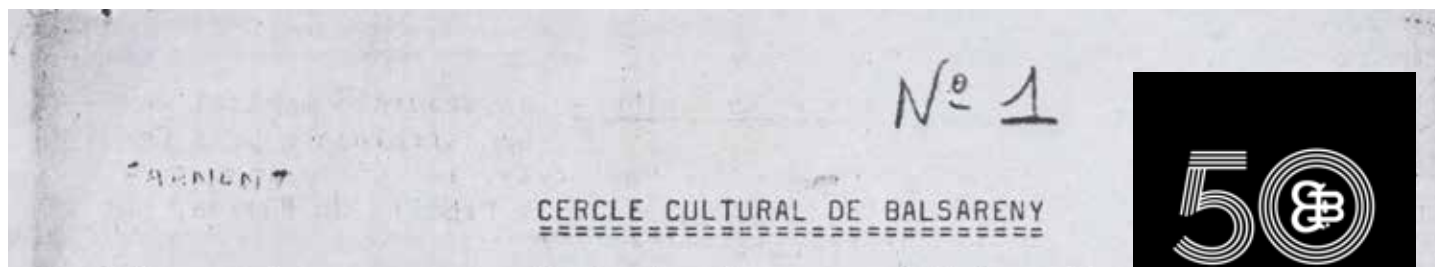
de rigor i de proximitat que fa tan valuosa la premsa comarcal. Estic convençut que *Sarment* continuarà florint, fidel al seu nom, i donant fruit en forma de bona informació, cultura i compromís amb la gent del territori.

Des de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal i en nom de tota la junta que tinc l'honor de dirigir, us desitgem que tinguem *Sarment* per molts anys més! Que el vostre exemple continuï inspirant tots els qui creiem que una comunitat informada és una comunitat més lliure, més forta i més viva. Per molts anys,

Gràcies!

50 ANIVERSARI
Cercle Cultural de Balsareny

50 anys de Cercle Cultural

Cercle Cultural de Balsareny

Novembre de 1975: mentre el dictador agonitzava, a Balsareny un grup de joves es reunia. Alguns avui ja no hi són, però perviuen en el nostre record. Tots procedien de l'Escoltisme: un moviment pedagògic que va formar una generació amb lemes com "sempre a punt" i "tant com puc" i amb un ferm compromís amb la llengua, la cultura i el país.

Vollen "fer poble i fer país": en general, defensar la llengua, la cultura i la identitat catalanes i una via democràtica i pacífica d'avançar en l'assoliment de les llibertats nacionals i socials; i a nivell local, promoure a Balsareny noves activitats culturals i coordinar les ja existents, recuperar tradicions i festes populars i publicar una revista que es fes ressò de la vitalitat del poble.

El gener de 1976 es van agrupar entitats com l'Agrupament Escolta Guillem de Balsareny, el grup de teatre La Lluerna, el Club d'Escacs, el grup Sant Esteve (Coral i Pastorets), la colla sardanista Foc Nou, el Grup d'Estudis Locals, els Amics del Castell i els Amics del Cinema, amb el suport actiu de la Parròquia, la Biblioteca i l'AMPA de l'escola Guillem.

I el febrer apareixia el primer número de la revista *Sarment*, un únic full imprès amb multicopista. En principi,

com un suplement al full parroquial que editava el bisbat (amb el consentiment del rector i amb dos mossens com a col·laboradors). Dos anys després, el Cercle es constituïa com a entitat legalitzada amb estatuts, i el 1980 el nom de *Sarment* era registrat oficialment com a publicació del Cercle.

Durant la Transició a la democràcia, el Cercle i el *Sarment* van fer molta feina didàctica defensant el catalanisme i la democràcia; i va promoure presentacions públiques de partits polítics i de sindicats i debats sobre política, amb implicació directa en moviments com l'Assemblea de Catalunya (que demanava "llibertat, amnistia i estatut d'autonomia") o el Congrés de Cultura Catalana; i campanyes per la democràcia com la Marxa de la Llibertat (amb membres del Cercle interrogats per la guàrdia civil) o ecològiques, com la Marxa del Llobregat.

A nivell local va donar suport a campanyes com la de la recuperació del Casino (assumida per tots els partits, i feta pel primer Ajuntament democràtic, el 1979); la retolació dels carrers en català, eliminant noms franquistes i recuperant noms populars; la necessitat de locals per al jovent i per a activitats culturals (el Sindicat va trigar encara 25 anys); la neteja dels carrers; la recuperació de fotografies antigues; o, més endavant, participant activament en

les manifestacions populars contra el projecte d'una incineradora de residus.

El Cercle va recuperar les festes populars tradicionals (Carnestoltes, Focs de Sant Joan amb la Flama del Canigó) alhora que s'implicava en altres ja existents (Reis de l'Orient, Rebost del Traginer), i en promovia de noves: Onze de Setembre, Festivals d'Estiu, Cursa Popular, Concurs Literari de Sant Jordi... Alhora, va editar una desena de llibres sobre història local i memòria popular (col·lecció Pau Bròquil). I la revista *Sarment* ha estat sempre el portaveu de totes les entitats del poble que hi han volgut publicar les seves activitats.

Han passat cinquanta anys, i en la gestió del Cercle hi han participat moltíssimes persones; i encara són més les que, de forma més permanent o més esporàdica, han publicat a les pàgines del *Sarment* les seves inquietuds, opinions o queixes sobre aspectes de la vida del poble. El Cercle ha participat en moviments populars (campanyes per la pau, per la democràcia, per la independència, per l'amnistia, per la llibertat d'expressió, pels drets de les dones, pel medi ambient, i contra el terrorisme, el feixisme i la violència de gènere) i altres mobilitzacions populars.

El Cercle ha donat cobertura a activitats locals com les dels Astroamics, La Garsa, la

Comissió Casaldàliga i Balsareny Educa, un moviment transversal molt actiu sobretot en aspectes de memòria històrica, voluntariat i medi ambient. I darrerament, gràcies al suport de les institucions, hem pogut digitalitzar el contingut de tots els números del *Sarment* des dels seus orígens (des del 2008 ja els editem també en format digital) i publicar una revista de força pàgines, totes en color.

Avui el Cercle compleix cinquanta anys amb la satisfacció d'una llarga feina, feta no pas sense entrebancs i moments difícils, i sempre amb l'esforç de moltes persones. A tothom qui hi ha intervingut, a totes les entitats, institucions i particulars que ens han donat suport o que hi han col·laborat de moltes maneres, i sobretot al gruix de socis i sòcies, que han estat i són el fonament en què s'aguanta tot plegat, us donem moltes gràcies.

Esperem continuar comptant amb el vostre suport, i nosaltres tenir prou forces per mantenir aquesta realitat, estendre-la a més àmbits i, si podem, deixar en bones mans la continuïtat d'un projecte consolidat i obert a noves inquietuds, sense perdre mai de vista els valors que sempre hem defensat, i que continuen necessitant l'esforç de tots, al servei del nostre poble i del país, de la llengua, de la cultura, de la democràcia i de la llibertat.

Esplèndida Festa dels Traginers

Sarment - Fotos: Jordi Sarri / Isidre Prat / Jordi Vilanova

En una peça separada hem parlat de la presentació de l'edició d'enguany de la nostra diada més emblemàtica, els actes de la qual es van anunciar al web de la Festa i en l'acurat i complet programa de mà que cada any es publica.

Les activitats van començar dijous, 5 de febrer. La pluja va impedir de fer les passejades amb carros per als més menuts. Es van traslladar els actes al pavelló municipal, on es van donar uns coneixements sobre el cavall als alumnes de primària i una gimcana als de secundària. També es van presentar els banderers joves: **Mia Gari**, banderera; **Sara Rodríguez** i **Alba Zambrano**, cordonistes; **Eloi Wade**, **Israel Marad** i **Ani Pérez**, banderers suplents. Per altra banda, els més petits van poder fer balls amb la mula Merlet a la mateixa escola. Més tard, el temps ja va permetre de fer la cercavila d'inauguracions (Taverna, Exposició de Fotografia i Botiga de Ceràmica), des del pavelló fins a la plaça de la Mel, presidida pels banderers esmentats, l'alcalde **Isidre Viu**, la pubilla **Bika Soler**, l'hereu **Éric Medina** i el traginer d'Honor **Josep Arnau** i **Tomàs**, amb acompanyament de la Colla Gegantera de Balsareny; i després es va celebrar el concert de l'Escola de Música a la Taverna, amb berenar popular. A la nit, concert amb DJ Morgan.

Divendres 6 de febrer, al matí, i amb molt bon temps, hi van haver jocs de fusta familiars per als petits —i de fet per a tothom—, amb jocs nous respecte a l'any passat i un joc especial amb fitxes grans del Legó per als més petits. A

la tarda, enguany, a la plaça de la Mel, s'hi va incorporar una nova activitat: el Cercatstet, una cercavila i berenar per als petits i joves, amb la col·laboració del grup Els K + Sonen. Prèviament hi hagué l'espectacle "Fem el ruc", a càrrec d'El Noi del Micro.

Poc després, pràcticament sense parar, començava el Correfoc Infantil, organitzat per la Colla PetaFluix, que va comptar amb l'actuació de la colla de diables infantil Les Espurnes, de Castellar del Vallès, i la Batucada Shangó, de Sant Fruitós de Bages. El correfoc va transcórrer de la plaça de Ricard Viñas fins a la plaça de l'Ajuntament, amb molt públic.

Al vespre, com als darrers anys, hi va haver el Sopar Matarasca, a la Taverna, i, a continuació, el concert-ball amb Antonio el Remendao, que va aconseguir omplir la Taverna de gent, amb un parell d'hores de molta marxa, al compàs de la rumba i altres ritmes. I, a la nit, un concert al Sindicat, amb el grup La Tropical i un DJ, fins ben entrada la matinada.

El cap de setmana va fer un temps esplèndid. Com a novetat, aquest any s'ampliava el Mercat del Traginer a tots dos dies, dissabte i diumenge. Va ser tot un èxit, perquè va ser molt concorregut, amb més de cinquanta parades de tots tipus a la plaça

de la Mel, el carrer de la Mel i la Baixada del Torrent (productes de menjar artesanals, menjars per emportar, begudes, roba, llibres, xurreria, pollastres a l'ast...; una atracció de cadiretes infantils etc). També es van instal·lar food-trucks al carrer de la Mel, on molts visitants hi van dinar o sopar, o simplement fer el trago. El diumenge tampoc no hi va faltar la parada de records de la festa, que complementa la botiga del costat de la Taverna.

El dissabte, prop del migdia, i després d'un bon repic de campanes, pels Campaners de Balsareny, va desfilars la Cavalcada Jove, des del carrer Carrilet fins a la plaça Onze de Setembre; encaçalada pels banderers joves, amb la participació de la Colla Gegantera de Balsareny i els manresans Tabalers de Xàldiga. La llarga cavalcada de joves traginers amb bèsties de càrrega equipades amb àrguens, pedres, gerres de mel, feixos de llenya, lleteres, sorreres, gàbies, arnes, més el carro de la bota, set carros d'escalada i molta quitxalla en carros, va ser àmpliament comentada per **Xavi Vall**.

Cap a la una del migdia hi va haver la tradicional ballada de danses a càrrec dels Dansaires dels Pastorets de Balsareny, a la plaça de la Mel. Al mig d'una rotllana ben plena de públic, els cinc grups que conformen l'esbart grups van interpretar balls com *El Mortitxol*, *La Muntanyenca*, *el Ball de Cascaells*, *el Ball de la Civada*, *el Contrapunt* i *el Ball Cerdà*. Enguany també hi va ser convidada l'Agrupació Folklòrica Igualadina, que va oferir diverses danses, com el popular Ball de Pandereutes; i també el divertit *Aires de Jotes de la Terra Alta*. Al començament i al final, tots dos grups conjuntament van dansar el Ball d'Homenatge i la Cercavila de *Traginers*, *Diada* i *Festa*.

La tarda del dissabte es va omplir amb el tradicional Joc de les Anelles, al carrer Travessera-carretera de Súrria, on van participar molts nens i nenes. Tot seguit, des d'aquest lloc va començar la

Cercavila Traginerera fins a la plaça de Ricard Viñas. I, sense perdre el temps, una hora més de concert a la Taverna, amb el grup Derbi Júnior, amb cançons de rock en català, que va omplir el local.

Al vespre, el tradicional Correfoc va portar el foc i el soroll dels petards pels carrers del centre del poble. Enguany va canviar el recorregut, que va anar des de la plaça de Ricard Viñas, pels carrers de la Creu, Sant Domènec i Àngel Guimerà, fins a la plaça de l'Ajuntament. A més de la Colla PetaFluix, hi va participar la Bèstia de Puigcerdà, els amics d'en Kerresetcaps, el Ruc de la Granada —que va destacar per l'encesa de foc espectacular al davant de l'Ajuntament— i la colla de Diables Encendriaires, de les Franqueses del Vallès; i, de nou, la Batucada Shangó. La cercavila de foc, fum i trons, va acabar amb un gran castell de focs. Tot seguit, començava la Ruta del Traginer, amb els Tabalers de Xàldiga; i a la matinada —que va tornar

a ploure una mica—, concert al Sindicat amb La Sra. Tomasa, Femme Versions i un DJ. Un dia ben intens i ben aprofitat.

Finalment, diumenge 7 de febrer, els carrers es van omplir de persones vingudes de fora, més les del poble que no participaven directament en la festa; en total, uns onze mil espectadors, hom calculava. Els actes van començar de bon matí amb la Torrada del Traginer, seguida de la demostració de la ferrada d'un animal i del guarniment d'animals i carruatges. Una repicada de campanes va anunciar la cercavila amb la comitiva d'honor, que va passar a buscar el banderer a Cal Pastisseret; i després la núvia a la carretera de Manresa, 38 (cal Verbon). I va començar l'espectacular Cavalcada dels Traginers.

L'encapçalaven la colla dels Geganters de Balsareny amb els gegants Marc, Maria i Merlet i la Colla de Geganters Els K+ Sonen amb els gegants Joan i Mariona i els gegants Bernat i Blanca, al so de sengles grups de gralles i tambors, mentre els Bastoners de Balsareny ballaven. La Cobla Ciutat de Manresa escortava el carruatge del flamant Traginer d'Honor, **Josep Arnau Tomàs**; i al darrere, la núvia, **Laura Herrera**, i la mare de la núvia, **Anna Vall**, amb el nuvi, **Xavi Vall**. A continuació venien el ban-

derer, **Xavier Casaldàliga**, acompanyat dels cordonistes, els seus fills, **Joan i Maria Casaldàliga**, seguits d'en **Ramon**. La Pubilla i l'Hereu de Balsareny, **Bika Soler** i **Èric Medina**, obrien pas a una llarga comitiva de Pubilles i Hereus vinguts de tot Catalunya. Formaven la cavalcada una corrua de vint-i-cinc mules i matxos amb albardes i sàrries, bastos, àrguens i arguenells, portadores de raïm, sarrions de carbó i estris diversos del món rural; seguits de nombrosos carros —en destacava el carro dels morts de Balsareny, recuperat el 2024, i el de les cerveses Damm—, més els genets participants a les curses i grups d'esponanis, entre els quals **Redouane Ennoui**, ferrador de Waterloo, figurant un metge de la Creu Roja de la Guerra del 14. La cavalcada va fer dos volts per la carretera de Manresa a Berga i pel carrer de la Travessera; a la plaça Onze de Setembre, mossèn **Antoni Quesada** va beneir els animals i **Jacint Orriols** va comentar amb tot detall els elements i les persones que hi desfilaven: una labor de la qual, emotivament, es va acomiadar després d'haver-la fet durant cinquanta anys seguits. En acabar, es va lliurar l'estendard de la festa al banderer de l'any que ve, que serà **Àngel Ribalta Freixa**.

A la tarda, les curses d'ases, ponis, mules i cavalls al circuit del Castell, que van culminar

amb el lliurament de premis als guanyadors. Aquests an ser: en ponis, **Alba Vives**; en ases, **Guillem Rabeya**, seguit d'**Antonio Millas** i de **Zoe Rabaneda**; en mules i matxos, **Bruna Baranera**, seguida d'**Alba Pujol** i d'**Arllet Castells**; i en cavalls i eugues, **Adrià Orriols**, seguit d'**Oriol Miranda** i de **Xavi**

Vall. I la diada es va acabar en un ambient festiu amb el concert de cloenda amb Naxto Tarrés & The Wireless a la Taverna, que es va omplir de gom a gom per escoltar, durant una hora i quart, un seguit de cançons com a tribut a Bob Marley, que van ser seguides i ballades per la gent, amb gran entusiasme i amb

la nostàlgia de qui fou aquest gran músic de reggae jamaicà. Una la van interpretar en català.

Així acomiadàvem aquesta Festa tan entranyable, en la qual cooperen activament tantes persones, i molt especialment la gent jove, que la veu com una cosa pròpia que

els permet d'integrar-se plenament en una tradició que ve de lluny. Gràcies a tothom qui fa possible, any rere any, aquesta celebració que ens aglutina com a poble i fa que ens sentim participants d'una comunitat viva.

[Vegeu-ne un extens reportatge fotogràfic al blog del Sarment]

Imatges de Balsareny

Isidre Prat Obradors · Foto: Isidre Prat

Aquest mes us presentem una imatge d'un indret del terme municipal de Balsareny. Sabeu on és i podríeu dir-ne cinc cèntims, del que es veu a la fotografia? També la trobareu a la nostra web: www.sarment.blogspot.com. En aquest mateix *Sarment*, més endavant, hi trobareu la resposta.

Presentació de la Festa dels Traginers 2026

Sarment · FotoS: Jordi Vilanova

Dissabte dia 24 de gener es va fer la presentació de la Festa dels Traginers d'enguany. A causa de la nevada que va caure aquell matí, l'acte va tenir lloc a la sala Sindicat, i no pas a cal Merenci com era habitual. Hi van assistir prop d'un centenar de persones.

Al vestíbul, el terrissaire i ceramista **Antoni Majó** va fer una demostració de les seves habilitats amb la terrissa; i l'equip de la Botiga de Ceràmica hi va fer una mostra del marxandatge de la Festa.

Dafne Molina, secretària de la Comissió, va mostrar el nou cartell de la Festa dels Traginers, i els diferents cartells de cada secció, obra de la dissenyadora **Imma Franch**. La Dafne va expli-

car les novetats per a aquest any: l'ampliació del Mercat al dissabte; la modificació del recorregut del Correfoc; i la decisió de fer sortir a la Cavalcada de diumenge més carros amb càrregues pròpies de Traginers, reduint el nombre de carros de passeig amb infants i joves, que ja tenen el seu espai a la Cavalcada Jove de dissabte, cada any més concorreguda. També en el Concurs de

Fotografia s'ha inclòs la modalitat de fotos a Instagram.

Es van presentar els banderers i cordonistes d'enguany: **Xavier Casaldàliga** serà el banderer de la Cavalcada de diumenge amb els seus fills **Joan i Maria Casaldàliga** com a cordonistes; i pel que fa la Cavalcada Jove, la banderera serà **Mia Gari**, amb **Sara Rodríguez i Alba Zambrano** de cordonistes.

Tot seguit, **Jacint Orriols** va recordar les persones que al llarg dels anys han ostentat la distinció de Traginer d'Honor: Josep Roderigas i Font (2011-2012); Francesc Maya i Comas (2013-2014); Martí Ribalta i Òrrit (2015-2016); Rossend Santasusana i Canal (2017-2018); Jaume Artigas i Sellarès (2019-2020); Josep Sensada Massanés (2022-23); i Mercè Farràs i Manent (2024-2025). Es va parlar de la trajectòria personal i professional de cadascun, i de llur vinculació amb la Festa, amb la projecció de fotografies preparades per **Jordi Sarri**. I es va anunciar que es posaran unes plaques commemoratives al terra, davant les cases de cadascun dels Traginers d'Honor, i un monòlit a la casa Torrents, amb els noms de tothom qui ha rebut aquesta distinció; cosa que és previst de fer per la Festa Major.

Jordi Santasusana va llegir l'acte de proclamació del Traginer d'Honor per al bienni 2026-27. L'escollit va ser **Josep Arnau i Tomàs**, el qual, amb mostres d'agraïment i d'emoció, va acceptar el càrrec.

Per concloure l'acte, els homenatjats van fer-se una fotografia conjunta amb les corresponents plaques commemoratives, mentre s'oferia un vermut a tots els assistents.

SSA

Sensada Solà
assessors

ssa@sensadasola.com

Ctra. Berga, 14
Balsareny

Tel. 93 8396230 Fax 93 8200020

portespuig

PORTES METÀL·LIQUES - BARANES
FERRO - ALUMINI - INOX

93 839 65 87 - 639 382 050

La Rabeia - 08660 Balsareny

portespuig@hotmail.com

www.portes-pulg.com

El reciclatge a Balsareny

Sarment · Foto: Isidre Prat

Tal com estava anunciat —a les xarxes i amb fulls passats a totes les cases— l'Ajuntament de Balsareny va programar una xerrada informativa per explicar de forma transparent els canvis en la taxa de recollida d'escombraries per a aquest 2026; i aprofitar també per valorar el sistema de reciclatge al poble, implantat fa sis anys i mig, el juny de 2019.

La xerrada va tenir lloc el dimecres 28 de gener, a les 7 de la tarda, a la sala petita del Sindicat; i hi van assistir una seixantena de persones. Van presidir l'acte l'alcalde, **Isidre Viu**; la tinent d'alcalde, **Glòria Casaldàliga**; el regidor d'Hisenda, **Josep Maria Soler**; i el regidor de Medi Ambient, **Oriol Serra**.

En primer lloc, va parlar l'alcalde, que, amb una presentació digital, va recordar els inicis d'aquest sistema de reciclatge, per contenidors intel·ligents, que té, de moment, un resultat força positiu, malgrat que cal millorar-lo i cal que molta gent —que potser no era ningú dels presents a la sala, va dir Isidre Viu— rectifiquin els seus mals hàbits. En aquest sentit, cal no barrejar els tipus de residus, introduir-los bé als contenidors (sovint els deixen a fora del contenidor, perquè aparentment sembla ple, però a dins està buit), deixar els voluminosos per dur a la deixalleria o trucar per concertar una hora perquè passin a recollir-los a casa... Va fer èmfasi recordant que disposem d'una bona deixalleria a les Malloles, d'una minideixalleria a la Baixada del Torrent i de la deixalleria mòbil els dijous de mercat, dos cops al mes.

Evidentment la part més feixuga, i que més ha alarmat la gent, és l'econòmica, és a dir, la taxa que cal pagar per tot el servei, que enguany s'apuja un 14,5 % i passa a valer 168,73 €, una xifra que cal considerar elevada. Per això, tot seguit, el regidor Josep Maria Soler va explicar amb tot detall el perquè d'aquest augment. Recordem que l'organisme que gestiona tot el servei, al qual està adherit Balsareny (i fins a 35 municipis de Catalunya Central) és el Consorci de Residus del Bages, que per a aquest 2026 ha quantificat el servei en uns 299.000 €, que representa 42.000 i escaig d'euros més que l'any passat. Josep Maria Soler va matisar que, a partir d'enguany, ens trobem en un nou escenari legal. Per llei, s'obliga a cobrir el 100 % del cost amb les taxes als ciutadans; no es pot finançar amb altres impostos. Amb la pujada no s'arriba encara ben bé als prop de tres-cents mil euros, sinó que encara queda uns cinc mil per sota; però és una quantitat tolerable que no suposaria cap problema en cas d'una inspecció o auditoria.

L'altre gran aspecte a parlar, que va ser el que més rebombori va provocar el passat 2025, és l'aplicació de la quota variable per als casos en què no es complia el mínim establert (sis cops l'any de l'ús del contenidor del rebuig i trenta per al de l'orgànica). A partir d'aquest 2026 s'elimina aquesta quota —qualificada de multa o sanció per molta gent, també entre els assistents—, donat que havia provocat força entrebancs; per tant, tothom pagarà igual, per bé que encara algú pot haver de pagar la quota properament, perquè està referida a l'any passat.

Tant Josep Maria Soler com Isidre Viu van remarcar que la taxa inclou la recollida de totes les fraccions, el manteniment de la deixalleria, la quota al Consorci de Residus i els costos extra per incivisme; i van deixar clar que per a un poble petit com Balsareny és difícil fer-ho d'una altra manera, que suposaria molta feina —per exemple, fer una base de dades complexa— i igualment n'augmentaria el preu.

A continuació, hi va haver un torn obert de preguntes, que van ser nombroses, com era d'esperar. Molta gent va exposar els seus casos particulars (segurament extensius a altres persones) i les seves queixes. Moltes estaven referides a l'antiga quota variable —de fet, els regidors van admetre que hi havia hagut errors i que molts s'havien solucionat; i encara ara alguns casos són a temps perquè els retornin els diners—. També hi va haver queixes pel que fa a la distribució dels contenidors al poble (en alguns punts, sobren contenidors d'un color i en falten d'un altre); i queixes adreçades als mateixos conciutadans que aboquen les deixalles a les voreres o que obren els contenidors per allà on no toca o els espatllen. En aquest cas, els regidors van alertar que aquestes males pràctiques poden implicar en el futur més despeses i, per tant, pagar encara més; per tant, és important prendre consciència de fer-ho bé.

L'alcalde i els regidors presents van prendre nota de les qüestions de la gent, a les quals van donar molta importància, i en alguns casos van expressar que se n'ocuparien i buscarien una resposta. Hi va haver també un cert malestar per no haver-hi cap representant del Consorci, entitat que té la majoria de dades de què es preocupen els ciutadans. De fet, els regidors es van encarregar de fer-hi algunes consultes. Recordem que també hi ha un número, indicat a la targeta, per trucar al Consorci per qualsevol dubte o queixa.

La sessió es va anar allargant amb l'allau de preguntes i comentaris fins a una durada d'unes dues hores.

Sarment considera que es bo que es facin xerrades d'aquest tipus, per aclarir temes diversos, sobretot els que afecten als impostos i taxes que hem de pagar, i cal exigir transparència als nostres representants polítics. Ens afegim també a reclamar un municipi que s'ajusti a la sostenibilitat, en defensa del planeta; i, per tant, volem que els balsarenys, en la seva totalitat, siguem persones cíviques i fem bé els nostres deures en reciclatge. En aquest sentit, també Balsareny Educa ens ha fet reflexionar en diverses ocasions sobre les males pràctiques en qüestions ambientals.

Àlex Pérez: el fenomen Apeuve

Lluïsa Coma i Alfred Selgas • Fotos: Arxiu Àlex Pérez

L'Àlex Pérez Villagrasa, balsarenenc de 21 anys, és un estudiant de Magisteri a punt d'acabar el grau, però que sempre li ha interessat el món de la comunicació. El seu hobby va començar a l'habitació de casa seva parlant de l'actualitat del futbol i actualment ha aconseguit crear un projecte, anomenat *apeuve*, on defensa "el futbol de la terra".

Àlex, ens expliques els inicis?

El paper de comunicador sempre m'ha motivat molt. Com molts joves, miro des de fa anys YouTube i vaig començar a fer petits vídeos sobre futbol, que és el que m'agrada. A poc a poc, vaig anar adquirint coneixements fins que el 2022, arran del Mundial de Futbol, vaig crear un canal propi, *apeuve*, parlant dels equips del moment i en castellà.

Així de fàcil?

No. Tot ha estat lent. Vaig anar fent vídeos; em vaig presentar en un torneig de l'Ibai Llanos i el Gerard Piqué i em van seleccionar, però no vaig guanyar. Vaig continuar amb la creació de vídeos, primer des de la meva habitació, fins que algun seguidor em va comentar que tenia el llit al darrere.

És clar, ho feia a l'habitació de quan era petit i adolescent. Llavors, em vaig plantejar adaptar un set-up per continuar creant contingut.

Sempre has utilitzat el mateix nom de canal, *apeuve*?

Sí. L'any 2025 m'adono que no hi ha un representant del futbol català i que, a més a més, ho faci en la llengua del nostre país. Així que decideixo engegar el projecte que m'ha portat on estic avui dia. Començo publicant cinc vídeos que parlen d'equips catalans en format Tops o curiositats dels clubs del voltant. Una vegada els publico, m'adono que a la gent li encanta, sobretot, que parli de l'equip del seu poble que van a veure cada diumenge. Els entusiasma que el seu equip de futbol surti en un vídeo i el puguin veure persones d'arreu. Recullo les impressions dels se-

guidors dels primers vídeos i comença l'aventura.

En aquell moment jugo amb el primer equip del Balsareny i decideixo començar a documentar cada setmana els resultats de la jornada futbolística. Els vídeos tenen una repercussió espectacular: arribo a tenir fins a 100.000 persones pendents dels resultats del Balsareny, tant del poble com d'arreu.

A final de temporada guanyem la lliga i marco un gol en l'últim partit. L'entusiasme és total, tant per part de l'equip com de la gent que segueix el projecte. Vull destacar també la col·laboració de la meva mare, la Judit, que grava cada setmana els 90 minuts de partit, tant a casa com a fora.

Què creus que va ajudar a aquest èxit de seguidors?

El meu canal tracta sobre el futbol local. Els vídeos que hi penjo són dinàmics, interessen l'aficionat i procuro fer-los amb el mínim de temps possible: solen durar 1,5 minuts. Els penjo a Tik-Tok i Instagram, les xarxes que permeten aquests formats ràpids i un major nombre de visualitzacions i seguidors.

Aquesta temporada ja no fas els comentaris del futbol de Balsareny.

No. A l'estiu d'aquest 2025 m'aturo i torno a fer contingut amb equips de futbol catalans. Creo un concurs

Cafeteria Bar El Casino

Àngel Guimerà, 17- BALSARENY
Tel. 93 839 64 48
@cafeteria_bar_el_casino

EL CASINO

DES DE 1891

EL CASINO · CARRER ÀNGEL GUIMERÀ, 17 BALSARENY FES-TE SOCI/A PER NOMÉS 15€/ANY!

facebook.com/casinoBalsareny
@casinobalsareny

d'aficions del futbol català. La gent que participa són seguidors que expliquen per què la seva comunitat és la millor de Catalunya. En el concurs, els equips que surten més repetits es classifiquen per a les següents rondes.

El primer vídeo que vaig editar d'aquest concurs, que encara no ha arribat a la final, va tenir uns 4.000 comentaris. Un èxit total!

A la primera ronda hi van participar 32 aficions i, és clar, el recompte va ser llarg. A les semifinals hi han arribat el Sabadell, el Gimnàstic de Tarragona, el Borges Blanques i el Navarcles. Ara falta la final. El premi per a l'afició guanyadora serà un "bombo". El més important de tot és que cada

afició ha creat un vídeo del seu equip, es fa molta xarxa pel poble o ciutat i s'ha creat molt ambient.

L'objectiu del projecte és incloure a les aficions i que se sentin protagonistes, perquè els seguidors dels equips locals són qui fan viure un club.

En aquest concurs quants seguidors té el teu canal?

Per Tik-Tok, uns 10.000, i per Instagram, uns 4.000. Des del meu canal també he creat unes samarretes personalitzades amb la marca APV. És una manera de fer màrqueting del meu canal.

Fa poc, et van convidar a l'emissora de Catalunya Ràdio.

Sí, va ser especial anar a l'emissora i participar en el programa del Marc Mar-

bà. Ens van entrevistar amb l'Isaam Charà; per a nosaltres va ser rellevant perquè ens coneixen com a creadors de continguts de Pòdcast. Anar a una emissora com és la ràdio pública de Catalunya, que ens entrevistessin els locutors que escoltem i trobar-nos en un estudi de debò va ser un regal d'aquells que no s'obliden.

Més objectius a aconseguir?

Continuar treballant. M'agradaria crear una agència, generar continguts per a empreses, crear una marca de roba pròpia... És agosarat, però de moment, són idees que veurem quines es poden anar desenvolupant. Potser n'apareixeran d'altres: el cap no para. Estic content del meu projecte i m'agrada molt ser un comunicador. Aquesta fa-

ceta crec que també pot influir positivament en la meua feina de mestre. Ensenyar és ajudar a fer aprenentatges als alumnes i comunicar-los bé és una habilitat afegida en el dia a dia de l'aula.

Hem redactat l'entrevista i avui, 9 de febrer, l'Àlex ens hi afegeix: «M'acaben de confirmar que formaré part de l'equip del Pòdcast Futbol. Cat de Catalunya Ràdio, un programa on es parla del futbol català.»

Gràcies, Àlex, per l'entrevista. La teva trajectòria com a creador de continguts mostra una evolució constant i una gran capacitat per comunicar i generar comunitat al voltant del futbol català. Destaquem especialment la teua voluntat d'incloure les aficions i fer-les protagonistes.

Carns Capdevila

criança elaboració pròpia
productes artesanals

Jacint Verdaguier, 9 - BALSARENY
Telèfon 93 820 02 86

Josep M. Sanfeliu Pregonas
Agent Exclusiu

Núm. Registre C007277733901L

Plaça Onze de Setembre, s/n - BALSARENY
Tel. 93 820 06 85 - 638 42 13 98
generalibalsareny@gmail.com

Balsareny surt per TVE

Isidre Prat • Fotos: Isidre Prat

Al *Sarment* número 555 (abril 2025) informàvem que un equip de repòrters de Televisió Espanyola s'havia desplaçat a Balsareny per filmar una part d'un programa sobre el riu Llobregat, pertanyent a la sèrie Rios, que s'emet per la segona cadena els diumenges al vespre.

Doncs bé, el programa sobre el Llobregat es va emetre diumenge 1 de febrer i després també s'ha pogut veure a les xarxes i la plataforma digital LoVesTv.

El reportatge va començar pel final del riu, el delta del Llobregat, per després passar imatges enrere, als llarg de 175 km., fins arribar a la capçalera, a les fonts del Llobregat, on neix el riu a partir de les surgències d'aigua infiltrada de la pluja entre la roca calcària.

Destacarem aquí alguns dels aspectes del riu i els pobles del seu entorn, que es van tractar al llarg d'una hora de programa. En aquest sentit, al principi, des del naixement del riu, va parlar la balsarenyenca **Violant Bonet**, guia de muntanya i restauradora del patrimoni, que es va referir a la ruta que feien les cosidores a l'alta muntanya, que feien una ruta a peu de 7 km. des de Castellar de n'Hug fins a la fàbrica del ciment del

Clot del Moro (avui, Museu), on anaven a cosir els sacs de ciment. La mare de la Violant, **Hortènsia Calveras**, també hi va intervenir, fent referència a l'època en què es va casar i va venir a viure a Balsareny, al costat del riu.

Junt amb el recorregut del riu, amb els grans desnivells de l'Alt Llobregat, es van veure imatges comentades de Castellar de n'Hug; de l'esmentada fàbrica del ciment; de la Pobla de Lillet, amb els jardins Artigas i el tren turístic; i del pantà de la Baells, remarcant la seva importància per al consum a l'àrea metropolitana de Barcelona.

A continuació, seguint amb el tram mitjà del Llobregat, va sortir Gironella, on **Carles Casas**, matalasser, va parlar dels usos del riu, sobretot força anys enrere (per electricitat, rentar la roba...); com també de les colònies tèxtils i la seva relació amb el riu (turbines). També es va veure com batia la llana per fer els matalassos.

Per fi, va sortir la imatge de Balsareny i del seu castell, amb la gravació que es va fer a l'abril: el Ball de la Faixa i un altre ball, interpretats pels Dansaires dels Pastorets sota del pont del Riu i comentats per **Abel Fornell**; tot seguit, **Jacint Orriols** va explicar l'ofici de

traginer i la Festa dels Traginers. Mentrestant, un grup de balsarenyencs, vestits de traginers, van bastir i carregar un animal i van fer una petita desfilada d'animals pel pont del riu i el seu entorn, simulant el que es feia en una altra època i el que es representa en la cavalcada dels Traginers. Orriols també va ressaltar la importància de la construcció del pont, a càrrec del doctor Roc Garcia, a finals del segle XVIII, un progrés molt important per a la comarca, com a nus de comunicació, en una època en què hi havia pocs ponts entre Manresa i Berga i sovint quedaven bloquejats en cas d'inundacions. El reportatge sobre Balsareny va durar uns cinc minuts.

També va aparèixer Sallent, en què es va parlar sobre els cinc salts d'aigua del Llobregat que té el municipi (dels quals ve el nom de Sallent) i de les activitats esportives que es fan al riu a l'estiu, així com de la fauna aquàtica.

Seguint pel curs mitjà, es va veure Navarcles —on va par-

lar un pescador, guanyador de campionats, i també es va comentar el pont Vell de Navarcles—; Manresa —on es va destacar el reg de la zona agrícola amb l'aigua del Llobregat, esmentant de passada la síquia—; i Montserrat, amb imatges del monestir i comentaris de caire religiós, relacionant l'aigua amb l'espiritualitat; i també amb apunts de caire geològic, atès que l'erosió de l'aigua va generar les formes de la muntanya.

Ja en el tram baix del riu, es va mostrar la colònia Sedó d'Esparreguera, de les més antigues i més grans de Catalunya, i l'aqüeducte que transportava l'aigua des del Cairat fins a la turbina de la fàbrica. També van sortir imatges de Martorell —remarcant el pont del Diable— i, finalment, de nou el delta del Llobregat, amb explicacions sobre la desembocadura del riu i els espais naturals: una fauna i una vegetació que conviuen amb la part urbanitzada de les ciutats de l'entorn i de l'aeroport, en un equilibri complicat.

Els Plans de Santa Caterina (i II)

Isidre Prat Obradors · Fotos: Isidre Prat Obradors

Com ja vàrem dir el mes passat, els plans de Santa Caterina es troben al sud-oest de Manresa, en un altiplà sobre l'estació de la RENFE. Vàrem parlar que allà hi ha la Torre de Santa Caterina. Al mateix altiplà, a uns dos-cents metres de la torre, mirant al sud, hi ha un caminet d'uns 50 metres que porta a un conjunt arqueològic, recentment restaurat.

Què sabem de les restes arqueològiques?

Entre els segles I i V dC, allà hi havia una probable vil·la romana. Després, cap al segle XIII, s'hi va construir el petit monestir de Sant Cristòfol (patró dels viatgers del camí ral d'Igualada, per on més endavant va passar el camí de Sant Ignasi), habitat per un grup de monges que depenien de la Seu de Manresa. Al segle XV, durant la Guerra Civil Catalana, el monestir va ser destruït. El 1502 es va reconstruir l'església del monestir, que es va dedicar a Santa Caterina; i sobre l'antic monestir s'hi va construir un mas. Tot el conjunt es va abandonar a principis del segle XIX. El 1839 es va construir la torre molt a prop,

Estança on hi havia la capella de Santa Caterina, que es corresponia amb l'església del monestir que hi havia a sota

aprofitant les pedres treballades de la capella i del mas, que estaven en ruïnes. Amb el pas dels anys, els materials dipositats a sobre de les ruïnes, van fer que se'n perdés la pista. Fins que aquests darrers anys es van redescobrir (el 2013) i han estat objecte d'una excavació arqueològica, que es va inaugurar el maig de 2025.

Es conserven els fonaments d'un forn d'obra o teuleria romana i diversos forats rodons, corresponents a sitges on es guardava el gra, de l'època romana tardana; dues de les quals es van fer servir també com a enterraments, perquè s'hi van trobar restes d'esquelets humans.

També hi ha restes d'algunes dependències de l'antic monestir i la seva església, a les quals es superposen les estances del mas (mas Torras) i la capella que hi va haver després. També es conserva una tomba excavada a la pedra d'una necròpolis que hi havia hagut prèviament al monestir. De l'època del mas es manté l'estructura de l'estable, la del celler amb una tina (que es pot distingir molt bé, amb restes de ceràmica a les parets i la caixa per on sortia el vi) i la base de pedra d'una premsa de vi.

Es pot visitar tot el conjunt arqueològic?

La zona està protegida amb una gran tanca per tot el

seu perímetre i es pot veure des de fora. Tanmateix, els caps de setmana la porta està oberta i es pot entrar a visitar-lo lliurement. Diferents plafons al llarg del recinte expliquen tota la història; i uns dibuixos delimiten, amb diferents colors, els espais que corresponen a cada època. Tot aquest conjunt pertany al museu de Manresa-museu del Barroc de Catalunya. Al jaciment s'hi van trobar llàntries d'oli, fragments de ceràmica, ganivets de ferro, geres de guardar el vi, pesos de teler manual de l'època romana i altres objectes, que es guarden i s'estudien en aquest museu; el qual també organitza visites guiades i activitats pedagògiques.

Al davant, la pedra sobre la qual encaixava la premsa del vi del mas Torras. Al darrere es veu la part superior de la tina, rodona

Estances del mas Torras, a sota de les quals hi havia l'antic monestir medieval de Sant Cristòfol

Vint anys de l'incendi de Balsareny: xerrada-col·loqui

Isidre Prat · Fotos: Isidre Prat

L'estiu passat es van complir vint anys del gran incendi que va començar a Castellnou de Bages, la tarda del 18 de juliol de 2005, i amb una gran rapidesa es va estendre pel terme de Balsareny fins al Serrat del Maurici, a tocar del poble.

Per tal de commemorar aquest fet i reflexionar sobre l'extinció dels incendis i la seva prevenció —com estàvem aleshores i com estem ara—, el divendres 23 de gener a les 7 de la tarda es va fer una xerrada-col·loqui a la Biblioteca Pere Casaldàliga, organitzada per la comissió de Medi Ambient de Balsareny Educa, amb el suport de la regidoria de Sostenibilitat de l'Ajuntament. L'acte fou tot un èxit, donat que més de cinquanta persones van omplir la sala principal de la Biblioteca, van seguir amb molt interès la xerrada i van participar-hi amb comentaris i preguntes.

Va presentar l'acte **Oriol Serra**, regidor de Medi Ambient de l'Ajuntament; i, com a ponents, hi van participar Asier Larrañaga, sotsinspector del cos de Bombers de la Generalitat dedicat als incendis forestals; **Francesc Soldevila**, alcalde de Balsareny el 2005; **Sergi Fontseca**, agent major del cos d'Agents Rurals de la Generalitat; **Àngel Ribalta**, president de l'ADF Tres

Branques; i **Jaume Rabeya**, membre fundador de l'ADF, de la qual també fou president durant molts anys.

Amb una presentació sobre una pantalla, Asier Larrañaga va explicar extensament i amb tota mena de detalls com es va viure aquell gran incendi i el va comparar amb altres incendis importants, sobretot de la Catalunya Central. Va explicar la forma d'actuar i el control exercit pels bombers i va elogiar també la feina dels voluntaris i les ADF. Va mostrar el mapa de l'extensió cremada aquell any i diverses fotos del foc. Els diferents ponents i alguns participants entre el públic van exposar també les seves vivències i anècdotes. Tot i la intensitat d'aquell incendi, es va poder controlar la mateixa nit i l'endemà es donava per extingit. De fet, hi havia més mitjans que, per exemple, en

els grans incendis de 1994. També hi va ajudar que aquell dia era l'únic incendi que hi havia en tot Catalunya.

Tot seguit, Sergi Fontseca, també amb diapositives, va explicar la situació de Balsareny pel que fa al seus boscos, els tipus d'arbres que hi predominen i la forma com es comporten davant del foc i com es regeneren després. Cada arbre té la seva estratègia de sobreviure al foc: la nostra vegetació mediterrània, de fet, està molt adaptada al foc. Per exemple, sobreviu molt bé el pi blanc (que escampa molt bé les pinyes, obertes pel foc) i el pi pinyer hi està també molt adaptat. A Balsareny hi queda molt poc pi roig —a causa d'un fong, segons va afegir Jaume Rabeya— i s'està perdent la pinassa, tot i que encara n'hi ha molta. Sergi Fontseca també va donar el toc d'alerta sobre les conseqüències de la darrera sequera, d'uns tres o quatre anys, que ha fet que molts arbres hagin mort, cosa que va mostrar sobre un mapa del terme; això fa disminuir la massa forestal. I també va donar unes pinzellades de com cal fer una bona gestió forestal. Sobre aquest aspecte altres membres del públic van donar també la seva opinió.

En relació a la causa d'aquell gran incendi, i contestant una pregunta del públic, els diversos ponents i altres persones van estar més o menys d'acord en el fet que va ser, segurament, una negligència deguda a una barbacoa, on haurien començat les flames, a la Figuerola (urbanització de Castellnou, molt propera al terme de Balsareny). Aprofitant la pregunta, Sergi Fontseca va treure el tema de les causes dels incendis en general: segons les seves dades, només un 10-12% són deguts a causes naturals, com els llamps; la resta són deguts a causes humanes: negligències, imprudències i una bona part d'intencionats.

Actualment, la sequedat del combustible vegetal —segurament afavorida pel canvi climàtic— i l'abandonament de terres faciliten molt els incendis i, per tant, és necessària la bona gestió dels boscos. Precisament per pal·liar en part l'abandonament de terres, Oriol Serra va dir que s'estava fent un projecte per apropar gent que deixarà de dedicar-se a la pagesia, per motius diversos (com pot ser per jubilació), amb gent que no té terres però que els agradaria dedicar-s'hi. En aquest sentit, els interessats es poden posar en contacte amb ell.

Després de ben bé dues hores, Oriol Serra va tancar la sessió agraint la participació de tanta gent i informant que el tema no s'ha acabat, sinó que properament, segurament al març, hi haurà una altra sessió com la d'aquest dia, destinada sobretot a parlar de la gestió forestal, un tema de què es parla molt però que sovint sembla que costa de dur a bon terme.

El febrer a La Tempesta

I. Prat / R. Carreté · Fotos Isidre Prat / La Tempesta

Aquest mes de febrer, fins al dia 15, s'ha pogut visitar a La Tempesta l'exposició presentada al gener, titulada *Retalls*, de Núria Viladés. I des del dimecres 18 de febrer fins al 22 de març s'hi pot veure *Els rostres de la lluita per la terra*, de **Sebastiao Salgado**. Es tracta d'una selecció de fotografies de l'exposició original Terra de l'any 1996, facilitades per la Fundació Pere Casaldàliga.

Per altra banda, el dijous 5 de febrer, coincidint amb la Festa dels Traginers, l'escriptora i filòloga **Maria Estruch Subirana** va presentar dos llibres dels quals és autora: *Dites de pagès i Àpats de pagès*, de Farell Editors. També hi fou present el seu editor, **Jordi Suades**, que va parlar de la feina feta per Maria Estruch durant anys que ha donat com a resultat un seguit de llibres molt interessants sobre el món rural i la natura —ja l'any passat va ser a La Tempesta per presentar *Històries de pagès d'abans*, de la mateixa editorial—. Suades va presentar també *El primer gran recull de Rondalles Catalanes*, de **Francesc Maspons i Labrós**, del qual Maria Estruch ha fet una adaptació dels textos.

Els rostres de la lluita per la terra, de Sebastiao Salgado

A continuació, Maria Estruch va fer una presentació amb diapositives, mostrant il·lustracions sobre les dites de pagès: refranys, proverbis i aforismes cultivats durant molts anys, que han passat de generació en generació i que cal mantenir vius. Fan referència a les feines, creences, el temps i la natura en general. Són dites populars que contenen un ensenyament. El llibre està classificat per temes amb les dites explicades una a una. També va comentar, amb il·lustracions i làmines, com eren els àpats que es feien a pagès. No tot l'any es menjava igual ni amb la mateixa freqüència; els àpats normalment seguien l'horari solar. El seu llibre parla del que es menjava en cada moment i ho relaciona amb el tarannà del món rural: en una jornada normal de treball, durant la verema, per la matança

del porc, en la jornada dels caçadors, la dels pastors, la dels tonedors d'ovelles, la dels segadors i altres. Allò sí que eren productes de temporada i quilòmetre zero! Finalment, Maria Estruch va referir-se al llibre de les rondalles catalanes i al seu autor, Francesc Maspons, que va morir el 1901. El llibre recull 26 contes ben diversos, que ens transmeten missatges per reflexionar. Molts d'ells contenen il·lustracions, de **Begonya Molins**, present també a l'acte. Per acabar, l'autora va llegir un dels contes, ben escalfent en aquella data, perquè porta per títol "El traginer".

La programació de febrer continuava el dia amb 19 la presentació del poemari de la manresana **Alba Badal** *El tacte d'un hivern* (Pagès Editors), premi Jordi Pàmies 2024, amb un recital dels seus ver-

sos a càrrec de l'autora i de l'artista i poeta manresà **Ton Armengol**, amb Víctor Soler a la guitarra.

El dissabte dia 21 s'hi va fer un taller de ceràmica amb **Gem Ceràmic**. I el diumenge 22, la presentació de *Cròniques de la veritat prohibida*, del col·lectiu **Lola Palau** (Pagès Editors), un títol de ressons calderians presentat per alguns dels membres d'aquest grup de narradors de la Catalunya central (Llorenç Capdevila, David Clusellas, Imma Cortina, Pilar Duocastella, Jordi Estrada, Pep Garcia, Maria Dolors Guàrdia, Xavier Mas Craviotto, Lluís Montoliu, Antoni Pladevall, Miracle Sala i Josep Maria Solà).

El programa del mes es completava el dijous 27, amb la segona sessió del club radiofònic *La Contemporània*, amb **Núria Gómez** i els presentadors del programa la central d'Ona Bages, comentant el llibre *De quatre grapes*, de **Miranda July**; per acabar el mes el divendres 27 amb un concert d'**Helena Cases Sal**, música i cantant barcelonina amb una àmplia trajectòria artística i discogràfica, que ha format part de grups com Pomada, Conxita, Angelina i Els Moderns i 2princesesbarbudes.

Maria Estruch

Víctor Soler, Alba Badal i Ton Armengol

Ara fa... 50 anys. Neix el Cercle Cultural

Selecció: Joan Prat · Foto: Benvingut Xandri.

En aquest número en què celebrem els cinquanta anys de la fundació del Cercle Cultural de Balsareny i del primer número de la revista *Sarment*, reproduïm parcialment el primer número — que comptava tan sols amb un full mecanografiat a doble cara i ciclostilat—, on ens presentàvem les entitats que ens vam aplegar i deixàvem constància de les inquietuds que ens van portar a néixer com a entitat.

Cercle Cultural de Balsareny

«Amb aquest nom, representants de diverses entitats culturals del poble hem creat un grup que intentarà coordinar-ne les activitats, tendint a una convergència de forces per vitalitzar els grups que hi ha i fomentar-ne de nous. Per tal de mantenir el poble informat d'allò que cada grup és i prepara, dels problemes que tenen, etc., ens valdrem d'aquest suplement al *Sarment* del Full Parroquial, que apareixerà de moment amb periodicitat mensual [...]. No cal dir que aquest full i el mateix Cercle estan oberts a la participació de tots els grups que s'hi sentin identificats. En principi, els que ens hem aplegat som els següents:

Parròquia de Balsareny

Que ja editava *Sarment*.

Aplec al Castell, 1980. "La sardana és la millor metàfora d'un Cercle Cultural"

Biblioteca popular

No cal dir que la tasca de la Biblioteca és estrictament cultural. Treballem dia darre dia perquè la gent llegeixi, s'informi, consulti... i a més a més, procurem organitzar actes culturals de tota mena.

Agrupació de Cinema de Balsareny

Som en l'actualitat un grup en embrió, simplement amants del cinema com a art, expressió cultural i qui sap si on una possible activitat creadora. Volem promoure l'interès pel bon cine, i una crítica educativa. Preparem una sessió de cine-fòrum i esperem, quan siguem més colla, arribar a formar un cine-club. [...]

Agrupació Escolta Guillem de Balsareny

Som uns 60 i estem par-

tits en tres branques [...]. L'escoltisme que fem el definim així: "Cultiu de la fe, educació global del noi dintre del seu comportament, coneixement del país que petja, amb el qual convé que s'identifiqui i visqui". Per tant, ens hem adherit al Cercle amb la mesura que ens toca de cara a l'educació del noi i de tota col·laboració cultural i per al poble.

Grup de Teatre La Lluerna

A finals de 1974 tornàvem a la palestra, després d'uns cinc anys sense fer teatre. Des d'aleshores ençà, hem muntat dues peces llargues i tres de curtes [...]. A més, hem col·laborat amb els Pastorets de Sant Esteve i hem seguit un curset d'expressió dramàtica a Manresa. Un any actiu! La majoria de nosaltres

treballa o estudia fora de Balsareny. Ens és un gran problema, només ens permet assajar els finals de setmana. Un altre problema ens és la manca d'un local a Balsareny. Hem tingut molta sort de la gent de Sant Esteve, que sempre ens ha deixat el seu teatre [...]

Coral Sant Esteve de la Colònia Soldevila

La tradició musical es ben arrelada a Sant Esteve. Fa molts anys que es canta: als Pastorets, les Caramelles, a l'església (la Capella de música). Aquesta, la Capella de Música, potser sigui el fonament de la Coral. Quan, ja fa alguns anys, es promogué la campanya de la creació de corals mixtes a les comarques del Bages-Berguedà, la Colònia Soldevila es posà en peu a l'instant, per parti- >>>

LA PAROCKIA

cafeteria musical

Barcelona, 4 - BALSARENY
Tel. 93 820 04 32

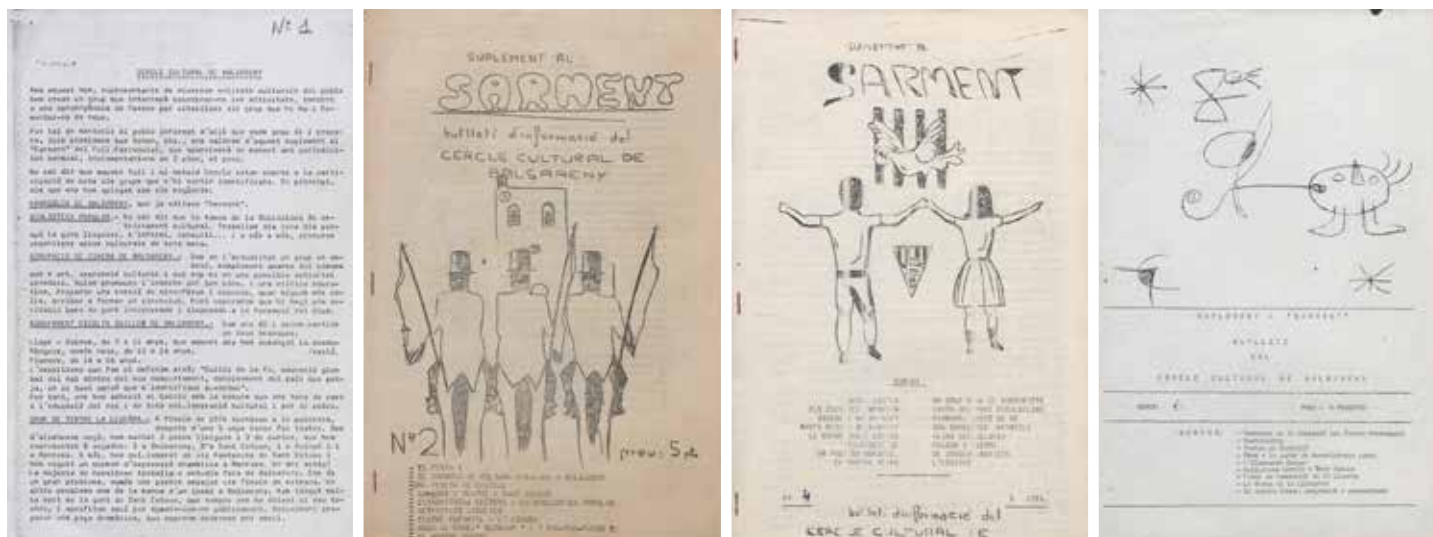
laparockia@gmail.com
Facebook: parockia

Llibreria EL TRÈVOL

Astrid Serrano Fusté

C/ Creu, 29 - Tel. 93 839 65 50 - BALSARENY
trevbalsareny@gmail.com

Portades dels 4 primers números, a l'any 1976

cipar amb el cant coral a l'enaltiment de la cultura del nostre poble. Som uns vint components. Pocs, molt pocs, per ésser l'única coral representativa del nostre poble de Balsareny. Certament no podem pas estar descontents de la seva qualitat artística. Es que no falta pas il·l·lusió i entusiasme; i això, moltes vegades, en un grup encara que reduït, ho pot tot.

Junta de pares d'alumnes

Voldríem correspondre a la gentilesa de *Sarment* en concedir-nos aquest espai, amb una àmplia presentació d'un programa ple de millores. Però els anhels i les possibilitats no sempre van aparellades. Es bo tanmateix imposar-se la fita d'assolir unes bases per a una escola cada vegada més curulla de recursos. Complement indispensable de la família en la formació integral dels nostres fills. Per això fem

acte de presència amb la il·l·lusió de contribuir amb el nostre petit esforç a aquesta col·laboració entre pares, mestres i autoritats per tal de fer front als problemes que afecten la nostra escola [...].

Socis d'Òmnium Cultural

D'ençà uns quants anys, un grup de deu associats presten ajut econòmic amb les seves quotes a la benemèrita entitat Òmnium Cultural, d'àmbit nacional català, la finalitat de la qual és principalment promocionar la cultura catalana i primordialment l'ús i cultiu de la nostra llengua, per a salvaguardar-la de la discriminació de què ha estat objecte durant tants anys. En l'àmbit local s'ha procurat sensibilitzar les escoles sobre l'ensenyament de la llengua, i a aquest fi s'han demanat petites ajudes a la Delegació Comarcal de Manresa. Així mateix,

aquests darrers temps s'ha promogut l'adquisició de participacions i subscripcions al futur diari català *Avui*, i s'ha arribat ja a totalitzar més de 30 subscriptors.

Grup Local d'Amics del Castell

Sorgit anys enrere amb motiu d'iniciar-se la restauració del nostre Castell i urbanitzar la seva muntanya per part del senyor baró, amb l'ajut de la Diputació Provincial i la col·laboració del nostre Ajuntament. La idea i la finalitat del grup fou la d'aportar-hi una col·laboració moral i dotar el Castell d'una projecció cultural i artística. Hi han estat celebrades una vintena de conferències, exposicions diverses, concerts, reunions, aplecs, festivals de cançó, visites culturals, etc. En l'actualitat passa per un llarg període d'inactivitat. Seria bo que aquest Cercle Cultural trobés la forma de revitalitzar el grup.»

Un any després, ja s'havien afegit a donar suport a l'entitat i col·laborar amb el Sarment moltes altres entitats, com ara: Grup Sardanista Foc Nou, Club d'Escacs Balsareny, Grup Truc, Centre Excursionista de Balsareny, Grup d'Estudis Locals i l'Agrupació Cultural i Folklòrica; més endavant se n'hi van anar afegint d'altres, com ara Club d'Handbol, Claustre de Mestres, Penya Barcelonista, Casal de la Gent Gran, Associació Els Ametllers, Els Pastorets de Balsareny, el Centre Instructiu i Recreatiu...; i ja més recentment, Astroamics, La Garsa, Fundació Casaldàliga i Balsareny Educa. Aquestes i altres entitats fan servir el Sarment per informar de les seves activitats i projectes, i entre totes, i amb el suport dels socis i sòcies del CCB, mantenim viu aquell ideal de fa mig segle, de contribuir a fomentar la cultura al nostre poble.

Carretera de Manresa, 18
Tel. 696 21 78 61 - BALSARENY

Sant Domènec, 41 - BALSARENY
Tel. 93 839 60 47

Activitats a la Biblioteca Pere Casaldàliga durant el mes de gener

Elena Mendoza / Ana Pérez - Fotos: Elena Mendoza / Ana Pérez

Com ja es comenta més extensament en un altre article d'aquest mateix número, la Biblioteca va acollir el divendres 23 de gener una trobada amb motiu dels vint anys dels focs del 2005. Amb el testimoni de bombers, agents rurals i veïns, vam reconstruir el desenvolupament de l'incendi. La xerrada va tenir un ampli seguiment i va obrir la porta a properes converses sobre la situació actual dels incendis forestals a Catalunya i la seva gestió.

L'últim dimarts de mes, el Club de Lectura de novel·la es va reunir per parlar de *L'assistentia*, l'aclamat thriller de Freida McFadden, en boca de tothom els darrers mesos.

Vam arrodonir la sessió amb una sessió de cinema, aprofitant l'estrena de la pel·lícula, que vam poder comparar amb la novel·la acabada de llegir. Encara va haver-hi lloc per a alguna sorpresa! El febrer comentarem *Lliçons de química*, de Bonnie Garmus.

L'endemà, la Biblioteca tornava a omplir-se amb l'Hora del conte. **Mercè Martínez**, creadora d'*Un conte al sac*, ens va explicar Contes per fer passar el fred: animalons del bosc, històries entranyables i molta màgia per escalfar l'hivern; un pla perfecte per a una tarda de gener.

Dissabte 31, **Cristina Sotoca** va dinamitzar el laboratori per a nadons *Llums i ombres*, una

proposta molt especial pensada per a apropar els més petits a la literatura des de la fascinació. Els infants, acompanyats de les seves famílies, es movien per diferents espais ambientats, amb contes i elements que els permetien

explorar el joc entre la llum i l'ombra.

Hem celebrat els deu anys de l'**Ana Pérez Hidalgo** com a directora de la Biblioteca. Ja en van deu, ni més ni menys! També, tot just fa un any de

El grup del curs “Més digitals”, que es trobava els dijous a la Biblioteca per adquirir habilitat en l’ús del telèfon mòbil, ja ha acabat la formació. Es tracta d’un programa formatiu de la Generalitat de Catalunya, molt ben valorat per les assistents.

Per acabar, hem engegat les

visites escolars d’enguany: els diferents grups de l’Escola Guillem de Balsareny passen per la Biblioteca a conèixer tot el que tenim per oferir-los. Per mitjà de jocs i activitats adaptades a cada curs, l’alumnat coneix els espais de la Biblioteca, l’ús del catàleg i els documents que hi poden trobar.

21 de Març 2026

CAP BUTACA BUIDA! DIADA DEL TEATRE

capbutacabuida.cat

Un projecte de:

TTTTT ADETCAT
TT Empreses de Teatre de Catalunya

Amb la col·laboració de:

bcats ic3c Institut Català de les Empreses Culturals
Generalitat de Catalunya
Barcelona Institut de Cultura de Barcelona
Diputació de Barcelona
Diputació de Tarragona
Diputació de Girona
Diputació de Lleida

Media partners:

Premsa Comarcal

Un apunt sobre la capella de Sant Roc

Joan Craviotto · Foto: Isidre Prat

L'estiu passat el *Sarment* (núm. 559, setembre 2025) ens informava sobre la darrebra bretolada i l'acte de restitució de la imatge de Sant Roc a la seva capelleta. De fet, no és cap novetat, ja que els actes incívics sobre la imatge venerada del sant han estat recurrents al llarg dels anys. Un dels fets que tingué una especial repercussió popular va succeir l'estiu del 1926 arran de la desaparició del sant i l'ofegament, gairebé simultani, d'un jove que va anar al riu a banyar-se. La *Veü de Catalunya* en la seva edició del 24 d'agost de 1926, informava:

«Fa algunes setmanes que al poble de Balsareny es va cometre un acte sacríleg. Quasi tocant a la població i vora el Llobregat, hi ha unes antigues capelletes, que fa alguns anys en Puigdorca va fer restaurar. L'una té Sant Roc i l'altra la Verge dels Dolors.

»Una nit va ésser espanyada la reixeta de la primera, i el Sant desaparegué. Fins al cap de tres dies no fou trobada la venerada imatge: en procedir-se a la neteja de la sèquia de Manresa, en lloc proper a la capelleta, fou trobada tota enllotada, pel qual motiu calgué rentar-la.

»Es tingueren sospites dels autors de la profanació, i més tard sembla que han tingut una definitiva confirmació. Però, heus ací que el jove assenyalat com qui llançà la imatge a la sèquia va anar després a banyar-se al riu, morint-hi negat, donant-se el cas que el cos del dissortat estigué perdut sota les aigües les mateixes hores, exactes, que ho fou la imatge de Sant Roc, i trobat que fou, estava tan brut de fang que calgué

rentar-lo per a identificar-lo. S'assegura també que coincidí una esquerda al front de la imatge amb una ferida al front del dissortat jove. La imatge ha estat curosament restaurada. El poble assenyalà el fet com un càstig de Déu.

»El dia de Sant Roc, tot el poble feu un acte de desgreuge, i tornà, en solemníssima processó, la imatge del Sant advocat contra les pestes i malvestats des del poble a la capelleta, d'on fou en mala hora arrabassada.»

Efectivament, Sant Roc a més d'ésser el sant protector contra la pesta i les malalties contagioses —durant el seu pelegrinatge a Roma va atendre els malats contagiats de la pesta—, és també el patró dels pelegrins i dels enterraments. I quan el sant mateix fou empestat, un gos l'assistí i en tingué cura: li llepava les nafres i li proveïa l'aliment necessari amb una peça de pa diària, fets que, al cap i la fi, el van acabar guarint. A partir d'aleshores l'abnegat ca el va seguir amb absoluta fidelitat per tot arreu. D'aquí que en la iconografia religiosa sempre es representi el sant acompanyat del seu incondicional gos. I, per extensió, quan dues persones són inseparables se'n diu que "aquests semblen Sant Roc i el seu gos".

Pocs mesos després una profanació similar tingué lloc a Sallent. El 24 d'octubre, el mateix rotatiu publicava:

«Una mà criminal ha calat foc a l'interior de la capelleta de Sant Antoni, situada en el vell camí de Santpedor, a mig quilòmetre de Sallent. La petita imatge del Sant ha estat destruïda. L'incult [sic] sacríleg sembla que ha escapat

a la justícia dels homes, però hi ha un Jutge a qui no burla ningú. Recordem el sacrilegi recent de Balsareny.»

Sis anys després (!?), el 6 de juny de 1932, la mateixa notícia sobre els fets de Balsareny es va publicar, amb informació addicional, inèdita —l'origen de la qual desconeixem, ja que no s'indica—, al setmanari *Flama*. Faig avinent que aquesta publicació fou portaveu de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, coneguts com a "fejo-cistes", i tenia com a objectiu propagar el catolicisme entre el jovent català.

«[...] Tot just posats els peus a l'aigua, feu un capbussó i desaparegué. Es de suposar la consternació que produí la desgràcia i els esforços que es feren per a descobrir el cadàver del dissortat minyó. Finalment fou descobert i enterrat amb un gran acompanyament. Ningú no pensava en la facècia de Sant Roc. Com és natural, les persones que quedaren més impressionades pel fet desgraciat, a més de la família, foren els companys del mort. Tothom veié com un d'ells amb una insistència estranya observà el cadàver descobert, i des d'aleshores donà mostres d'inquietud; el xicot emmalaltia. Un dia, digué a la família que volia confessar-se, i la família se'n meravellà fortament, car era una cosa ben insòlita. Obligat a precís i preguntes, confessà el seu neguit, i digué que ell i el company mort eren els autors de la profanació de la imatge de Sant Roc, i el mort era el qui havia llençat la imatge al riu. [...] El minyó ofegat havia estat colgat al riu tantes hores justament com la imatge, tenia un trenc al cap com la imatge [...]»

Aquesta notícia anava encaçalada amb un eloqüent titular: "Casual o providencial" i per reblar el clau la tancaren amb un significatiu: "És sobrer cap comentari". El fet és que el biaix informatiu de la notícia aboca a fer elucubracions transcendents sobre les pròpies conviccions a l'entorn de la fe catòlica, dona ales a especulacions metafísiques sobre principis religiosos i creences, tant personals com d'altri, fet que, en essència, entronca amb la línia editorial de la revista *Flama*: la propaganda i l'adoctrinament religiós. Tot ben garbellat, els "fejo-cistes", però, es cobriren les espatlles advertint que la informació publicada no havia estat en cap moment desmentida per ningú. El fet d'afegir aquesta justificació sense que ningú ho hagués demanat, en comptes de reforçar el convenciment, encara aporta més incertesa sobre la veracitat de l'article. En poques paraules, una excusa no demanada revela clarament la pròpia acusació, com sentència emfàticament el conegut proverbi: *Excusatio non petita, accusatio manifesta*.

Hi havia una vegada

Laia González Pujades

Fa molt de temps, en algun lloc molt llunyà... Doncs no, no cal anar temps enrere ni gaire lluny per escoltar històries que semblen ficció. Va ser aquí mateix i fa ben poc, quan les dones, només per ser dones, teníem grans mancances a nivell legal.

Enguany es va fer el reconeixement a la dona més gran de Balsareny, amb 102 anys. La dona més gran de Catalunya té 111 anys. Així doncs, encara avui podem conversar arreu amb qui va viure aquestes desigualtats en primera persona, perquè, reflexionem-hi: **no fa tant de temps**.

La majoria de drets van arribar el 1975, fa només **51 anys!**, amb l'abolició de l'anomenat *permís marital*. Fins aleshores, una dona no podia **signar contractes, obrir comptes al banc, llogar habitatge, treure's el carnet de conduir, treballar ni tenir passaport** sense el permís del marit o d'un tutor masculí.

Penseu el que tot això implicava: una falta de llibertat total, no poder comprar res sense el control ni el permís de l'home, no poder viure de manera independent, no tenir control sobre cap propietat ni sobre la pròpia feina, no poder viatjar sola.

Fa 93 anys, no podíem votar.

1933 – Primera votació d'una dona a Espanya (Eibar, País Basc).
Font: Indalecio Ojanguren, Wikipedia

Va ser el 1933 quan a Espanya una dona va votar per primera vegada. Fa ben poc, doncs, que no es comptava ni tan sols amb la nostra opinió per a aspectes tan determinants.

Fa uns 110 anys no podíem **matricular-nos a la universitat**, ni per tant instruir-nos en estudis superiors; la dona quedava relegada a les tasques de la llar i la cura de la família per obligació. I no només això, sinó que ja els estudis bàsics s'orientaven de manera diferent per a homes i per a dones.

Us sona l'expressió "en aquesta casa, sóc jo qui porta els pantalons"? S'ha utilitzat de manera figurada i masculista, però fa uns cent anys era literal: les dones no podíem **portar pantalons**. Va ser al voltant del 1910 quan unes obreres de Tomelloso (Castella - La Manxa) van

vestir pantalons per primera vegada a Espanya.

Pel que fa al **divorci**, no va ser fins fa vint anys que es va modernitzar, destacant per ser sense causa, ràpid i igualitari (fins aleshores l'home tenia més drets sobre els fills).

Així doncs, queda clar que les lleis han ultratjat la dona fins fa ben poc. Per afegir una dada més: l'adulteri estava penat únicament en cas que el fes la dona, però no si qui ho feia era l'home.

Fins aquí només per mencionar alguns exemples. Són moltíssimes les coses que ens escandalitzarien avui dia. A més, els que hem esmentat són aspectes que han arribat a un cert punt d'equilibri davant la llei (realment mai no hi és tot), però cal tenir ben present que d'altres no s'han aconseguit encara, com la

igualtat salarial.

Així doncs, noies, recordeu que fa molt poc que les dones tenim algun dret, veu, etc., i encara menys temps que tenim lleis que ens emparen de l'abús i la violència contra les dones. Sense fer referència a altres països, on les condicions i les lleis segueixen sent miserables.

Moltes de les que esteu llegint això, potser heu viscut aquests relats en primera persona o en familiars properes. Aquestes paraules són per recordar d'on venim i no oblidar que no fa tant de temps que les dones comencem a existir a ulls dels homes més enllà de la figura patriarcal.

I cal seguir demanant el que ens pertoca, no conformar-nos. No ens hem de comparar amb el que teníem abans, sinó amb els nostres "iguals" ara mateix.

1931 - Llibre d'educació bàsica per a noies (a destacar: escrit per un home) - Font: Iberlibro.com

LA TEMPESTA
llibreria · cafeteria · espai cultural

Ctra. de Moià, 3 - Balsareny - latempesta.libreria@gmail.com - 699 77 63 54 - @latempesta_libreria

Carme Galera
roba de vestir

roba per nadons, roba per nens i nenes, roba per nois i noies, roba per adults, roba per la llar, llistes naixement

a la crta. de Berga 3, telf. 938 396 246, de Balsareny

Arribada del Rei i la Reina Carnestoltes

Desfilada amb disfresses de mosaic de Gaudí

Carnestoltes a l'Institut Escola

Laia González Pujades · Fotos: I.E. Guillem de Balsareny

El dia 5 de febrer van començar a l'Institut Escola els actes per celebrar la tradicional festivitat de Carnestoltes. Aquest dia es va celebrar l'arribada del Rei i la Reina Carnestoltes, fent un pregó de benvinguda i donant les consignes que els infants havien de complir la següent setmana:

- El dilluns a l'escola no aniràs i ben pipa t'ho passaràs!
- Dimarts: després de la festa estaràs ben adormit, vine amb pijama i seràs ben acollit!
- Dimecres: a l'escola d'un sol color haureu de venir, i tot semblarà un arc de Sant Martí!
- El dijous ves d'esportista i seràs el rei o la reina de la pista!
- Divendres: al matí vine amb molts complements i a la tarda, amb Gaudí, ens veurem molt diferents.

Aquesta primera activitat s'havia de fer al pati, però es va haver de dur a terme

a l'interior de l'escola degut a la pluja.

Els actes havien de continuar el dia 12, celebrant dijous llarder amb diversos tallers a l'escola i caminades per l'entorn natural del poble. Però no va ser possible, ja que es van anul·lar les classes a tot Catalunya per alerta màxima de ventades.

Així doncs, va ser divendres 13 que es va reprendre la celebració: després de fer l'habitual rebuda a l'escola, tots els alumnes es van dirigir cap a la sala Sindicat per celebrar el concurs "Tinc talent 2026", que va començar a les 10h. Els infants es poden apuntar al concurs per mostrar algun talent que tinguin: cantar, ballar, explicar acudits, fer tocs de pilota... S'ho comencen a preparar uns 15 dies abans entre sessions a l'escola, algunes hores del pati o a casa i la participació és voluntària.

En Salva, membre de la comissió de festes de l'escola, ens comenta: "aquesta acti-

vitat fa molts anys que es realitza, té molt d'èxit, agrada molt, ja que els alumnes s'ho preparen de manera autònoma i senten llibertat per fer i desfer, fa molt goig; aquest any va estar especialment bé que els alumnes d'ESO hi participessin amb molta implicació".

Cap a les 11:30h hi va haver una mitja part de l'activitat per fer l'esmorzar, pagat per l'AFA, que habitualment es fa a la Plaça de la Mel; però aquesta vegada, novament a causa de la pluja, es va fer dins el Sindicat.

A la tarda, com és tradició, s'havia de fer l'habitual rua de disfresses pels carrers del poble, però per la meteorologia desfavorable es va fer una petita desfilada i ball per l'escola. Aquest any, la temàtica de les disfresses va ser Antoni Gaudí i les seves

creacions, degut a la celebració dels 100 anys de la seva mort. La figura d'aquest arquitecte i les seves obres s'havien estat treballat a plàstica a primària en varies assignatures a secundària. Els alumnes van preparar un mosaic de trencadís que van dur penjat a mode de disfressa.

Finalment, es va fer el Judici del Rei i la Reina Carnestoltes al gimnàs, preparat pels alumnes de 1r ESO, amb totes les figures tradicionals: el jutge, l'advocat defensor i l'advocat acusador. Els/les mestres i professors/es van anar disfressats d'Antoni Gaudí, representant la seva figura amb aires modernistes.

Aquest any, tot ha estat marcat per una meteorologia adversa degut a les pluges i les ventades.

Alumnes de 3r d'ESO a l'actuació del concurs "Tinc talent

Judici de la Reina i el Rei Carnestoltes

Un Carnestoltes molt concorregut

Sarment • Fotos: Jordi Sarri / Jordi Vilanova

Com cada any, l'AFE i els alumnes de l'Institut Escola i de la Llar d'Infants van celebrar el seu Carnestoltes solidari el divendres 13 de febrer. Aquest any, la pluja va obligar a suspendre la rua i fer que els actes es concentrassin al Sindicat. Vegeu-ne ressenya a part.

L'endemà, dissabte 14, el temps va aguantar, malgrat que feia vent i fresca; i així, la rua del Carnestoltes va tornar a omplir de gresca els carrers del poble. Aquest any destaquem la gran participació de grups disfressats, que creiem superior a la d'anys anteriors: una vintena de comparses, algunes formades per molts integrants

—una de 50 persones, una altra de 34, una de 26, tres de 20 i moltes de més de 10—, i altres grups més reduïts, de dues a quatre persones. Aquí enumerem les principals comparses —ens excusam per si d'algunes no n'hem transcrit bé el nom—: els Galàctics; el Convent de Sant Marc; els 1980; Mosques de merda; Guerreres K-Pop; el Circ; els Caçafantasmes; Mo-ska-ka; les Vaqueres; els Barrufets; Pit Bull; els SupolGenis; els Furbys; el Circ; Abelles Dadant; el Corral dels Pollastres; les Hormones; els Tele Tubbies; i Polis i Cacos. I entre els grups reduïts: Abelles, Mic, Dinosaur, Uriel, Andrea, Michael Jackson (Thriller), Presos, Noies Polícies, Tan Giro, Lara Croft, Zeta Teta

To, Àrbitre, Wally, Monos... Vam comptabilitzar més de tres-centes persones disfressades, tot un èxit de participació.

Com sempre, l'ambient va ser familiar i alegre. La concentració, com és habitual, es va fer a la plaça de la Mel, d'on va sortir la cercavila, encapçalada pel Rei i la Reina del Carnestoltes, i amenitzada per l'orquestra "Buidant la Bota". Van passar pels carrers Ponent, Sant Domènec, Guimerà, Creu, Castell, Timons, Barcelona, Travesera, Nord i Baixada del Torrent per acabar a la sala Sindicat, on hi va haver un sopar —a càrrec de l'Agrupament Escolta i Guia Guillem de Balsareny— i ball de disfresses, amb DJ Creus i DJ Diana.

Durant el ball es va donar a conèixer el veredict del concurs i es van lliurar els premis següents:

Comparses: 4t premi, Astronautes Galàctics; 3r premi, Corral dels Pollastres; 2n premi, Barrufets; i un primer premi amb empat: els Caçafantasmes i els Furbys. Individuals: 3r premi, Noies Polícies; 2n premi, Dinosaur; i primer premi, Michael Jackson (Thriller).

Felicitem els organitzadors i col·laboradors i tots els participants que, amb molta feina prèvia i molt d'humor, contribueixen a fer una festa tan animada. Per molts anys!

[Vegeu moltes més fotografies al blog del Sarment]

Acabades les obres del pont del Riu

Sarment · Fotos: Joan Prat

Vuit mesos després que comencessin per sorpresa (vegeu *Sarment* de setembre 2025), les obres del pont del Riu sembla que s'han acabat. El dissabte 21 de febrer es va obrir el pont al trànsit rodat cap a la carretera d'Avinyó, que havia romàs tallada a la circulació durant sis mesos. El que no sabem és si es preveu de fer-hi una inauguració oficial.

L'obra va sorprendre els pobles afectats —Balsareny, Avinyó i Sallent— aquest darrer, pel terme de Cornet i les cases de pagès de la zona—; arran del malestar expressat pels ajuntaments respectius, es va celebrar una reunió a posteriori, on va quedar clar que no hi havia més alternativa que desviar el trànsit per altres vies mentre duressin les obres —que, per a més inri, van restar parades tot el mes d'agost.

El projecte, decisió i responsabilitat de la Generalitat de Catalunya, plantejava la demolició del ferm i les plataformes de les vores sobre voladís metàl·lic i l'execució

d'un nou tauler de formigó; la rehabilitació de la maçoneria en arcs, timpans i pilars; i un nou sistema de drenatge amb tubs d'acer. El projecte preveia que l'obra s'acabés dintre el primer trimestre de 2026, cosa que s'ha acomplert.

Pel que podem observar, s'hi ha fet una barana nova que es veu molt resistent, i s'ha rehabilitat la paret, les voltes i els pilars del pont. Pel que fa a la via central, hi ha quedat un únic carril per a vehicles, amb circulació restringida amb pas alternatiu; i al costat hi ha un carril que se suposa que és per a vianants (no se sap si també per a bicicletes, o si ques-

tes hauran d'anar pel mateix carril que els cotxes). La qüestió que sorprèn és que aquest carril per a vianants no està protegit per cap barana: simplement hi ha una ratlla a terra. Havent fet una rehabilitació tan seriosa i que

ha ocupat tant de temps, semblaria assenyat que hom hagués previst de posar-hi almenys una barana de seguretat per separar vehicles i transeünts. Potser encara hi hauria temps per repensar-s'ho.

FRANKFURT LLOBREGAT

Platos combinados - Carne a la brasa

Juan Enrique Chavez - M. Angeles Piedra

Angel Guimerà, 64 - Tel. 93 820 02 22 - 639 93 76 61- BALSARENY

INSTAL9

INSTAL·LEM I REPAREM

AIGUA · LLUM · GAS · ANTENES TV · CALEFACCIÓ · AIRE CONDICIONAT

Travessera, 77 - Tel. 93 820 03 55 - 605 79 78 32 - BALSARENY
instalnou@gmail.com

Clínica Podològica
Zayas

Deysi Zayas Núm. Col. 1901

C. Bruc, 50 Balsareny ☎ 667 51 70 90 ✉ deysizayas@gmail.com

La botiga del
MAS

Pol. Ind. La Coromina, c/ Indústria, s/n - Tel. 93 839 64 71 - BALSARENY

Els últims cinc anys del 'Sarment'

Isidre Prat

Presentem aquí un resum de les notícies més destacades publicades al Sarment des del 2020, que complementa el que vam fer l'abril d'aquell any per celebrar el número 500 d'aquesta revista, i que al seu torn continuava el que s'havia publicat el febrer de 2016 commemorant els 40 anys del CCB. Llegint aquests tres documents els lectors poden fer-se una idea de com ha evolucionat l'activitat cultural, esportiva, social i política del nostre poble al llarg de l'últim mig segle.

Any 2020

Al gener, ens vam veure sobtats pel temporal "Glòria". Els seus efectes, en alguns indrets, van ser devastadors. A Balsareny, tot i semblar que no havia tingut conseqüències importants, va malmetre la Resclosa dels Manresans.

El mes de març va portar arreu del món una situació excepcional, arran de la pandèmia de Covid-19. Des del 14 de març, els ciutadans vàrem estar confinats fins a primers de maig. El Sarment va informar de la situació que es vivia a Balsareny, a través del nostre blog. El número de març, en paper, va haver de sortir més tard

Justament, el mes d'abril, celebràvem el número 500 del Sarment. Aquest número extraordinari el vàrem preparar tot estant confinats, amb la col·laboració de les institucions i les entitats del poble; i va sortir, en paper, a finals d'abril.

Vam dedicar unes pàgines i la portada d'aquest número especial a la figura de Mn. Joan Bajona, que va morir durant

el confinament, als 87 anys.

Al maig informàvem més àmpliament de la vida dels balsarenyencs durant el confinament i del lent retorn a la normalitat, amb moltes restriccions en els actes públics i en l'accés a edificis públics (Ajuntament, Biblioteca...); i amb mesures preventives.

El dia de Sant Joan va tenir lloc el funeral per Mn. Joan, a la plaça de l'Església.

Per altra banda, s'anuncia-va el tancament definitiu de la producció de la mina de Vilafruns, després d'un accident mortal produït el 4 de juny.

En una extensa entrevista, Pep Cañellas i Isabel Soler, membres de l'equip sanitari local, ens van informar sobre la situació de la pandèmia, encara no controlada.

Aquell estiu, el 8 d'agost, moria, al Brasil, el bisbe Pere Casaldàliga, als 92 anys. A Balsareny, se li va fer un funeral el dia 15 d'agost.

A la tardor, es reprenien també moltes activitats, com la tornada a l'escola, amb precaucions. A Balsareny hi hagué un acte reivindicatiu per la Diada, amb format reduït i amb mesures de seguretat.

Ens arribava també la notícia que calia fer uns treballs de reparació urgents a la Resclosa dels Manresans, pels danys provocats pel temporal "Glòria", cosa que va suscitar una forta polèmica al poble, i per part d'un grup ecologista de la comarca, per les seves conseqüències ambientals, sobretot a la verneda del costat del riu. Després d'unes setmanes d'enrenou, membres de la Junta de la Sèquia i Aigües de Manresa van venir a Balsareny per explicar el projecte i aclarir dubtes. Segons els tècnics, l'impacte ambiental seria el mínim i, a més, es preveia una reforestació de la part afectada. A mitjan novembre començaven les obres.

Es va presentar el conte sobre els nostres gegants, titu-

lat *El bonic conte d'en Marc i la Maria*, de Jordi Vilanova i Joan Turu, per celebrar els 35 anys de la Colla de Grallers i Geganters de Balsareny.

Al desembre es va estrenar la pel·lícula *Altafulla: Tot és possible*, al Kursaal de Manresa, peça nascuda com a treball de recerca del balsarenyenc Marc Comabella i Mireia Ferré, amb moltes actrius i actors balsarenyencs. TV3 va parlar amb l'equip d'*Altafulla* en un dels escenaris on transcorre la pel·lícula: la masia de Puigdorca.

Els Pastorets van ser més curts, més desenfrenats i adaptats a l'emergència sanitària; amb un nou text, de Climent Ribera, titulat *Salut, pastors (que bona falta ens fa!)*

Any 2021

La Cavalcada de Reis va ser estàtica, per les restriccions degudes a la Covid-19.

La comissió Pere Casaldàliga, recentment creada, va fer una exposició al Casino, sobre les causes del bisbe i va donar a conèixer el projecte "Les petjades de Pere Casaldàliga". Així mateix, es va constituir la Fundació Pere Casaldàliga, amb Glòria Casaldàliga com a presidenta. >>>

La Festa dels Traginers va transcórrer sense els grans actes, a causa del confinament municipal, però amb moltes iniciatives “estàtiques” i algun acte amb aforament limitat.

Al març valoràvem l'impacte ambiental de les obres de la Resclosa, ja acabades, i avançàvem que s'hi havien plantat nous arbres, la majoria verns.

Presentàvem tres joves escriptors de Balsareny: Helena Mallorca, Juan Rivas i Blanca Soler. I anunciàvem la recuperació del llibre del GEL, Grup d'Estudis Locals, escrit a finals dels setanta, disponible a la Biblioteca i en format digital.

Pel maig ens fèiem ressò d'un Sant Jordi i d'una Festa Major ja força normalitzats, amb els gegantons Joan i Mariona que celebraven els seus 10 anys.

Al juny, *Sarment* era guardonat a Barcelona amb un diploma en reconeixement als 45 anys en favor de la premsa local en català, atorgat per l'ACPC.

El dia de Sant Joan s'estrenava el nom de la sala gran del Local Parroquial, que passava a dir-se “sala bisbe Pere Casaldàliga”; al mateix temps s'inaugurava, dins de la mateixa sala, el “Racó de

Mossèn Joan”.

El dia 8 d'agost es celebrava al Castell el primer aniversari de la Pasqua de Pere Casaldàliga.

Al setembre, l'escola Guillem passava a dir-se Institut Escola i acollia els alumnes de primer d'ESO.

També es reobria el Cau, Agrupament Escolta i Guia Guillem de Balsareny.

Al novembre es van celebrar els 130 anys del Casino, amb actes com una neteja popular a la zona de la Resclosa.

Es van reprendre les caminades de marxa nòrdica, aturades per la pandèmia.

La pel·lícula *Altafulla* es va estrenar a Balsareny.

Al desembre, es va celebrar el Dia dels Drets Humans, amb actes relacionats amb les causes de Casaldàliga.

Pels Pastorets, va tornar a escena l'obra *Salut Pastors (que bona falta ens fa!)*

Durant tot l'any vam entrevistar esportistes destacats de Balsareny.

Any 2022

A principis d'any, destacàvem el lliurament de la Medalla d'Or al Mèrit Cívic de la ciutat de Barcelona, a títol

pòstum, a Pere Casaldàliga.

La Colla Peta Fluix va celebrar els seus 30 anys.

Després de 31 anys, el Casino recuperava la Festa de l'Arbre.

Per Sant Jordi, els rapsodes dels Pastorets feien un recital de poemes escrits per autors balsarenys; i, per la Festa Major, hi hagué un concert en record de Mn. Joan Bajona.

Balsareny Educa (creat el 2019) va organitzar un recompte popular de nius d'oreneta; que es va tornar a fer el 2023. També va moderar un Fòrum d'Entitats al Sindicat.

Es reprenia la Caminada Popular, després de dos anys d'absència per la Covid-19.

L'alumnat de sisè obtenia el primer premi del Concurs Escolar de l'ONCE.

Al maig, amb el nom de “Les petjades de Pere Casaldàliga”, es feia una caminada, acompanyada de versos del bisbe, i diversos actes al Castell.

Al juny, la Colla Els K+ Sonen commemorava els seus deu anys.

A l'estiu, s'enllestien les obres de remodelació del camp de

futbol: cobriment amb gespa artificial, sistema de reg automàtic i arranjament i ampliació dels vestidors.

Es revifava la Unió Esportiva Balsareny, amb una nova Junta Directiva i la formació de nous equips, sèniors i de futbol base; a més dels veterans que ja hi havia.

Al juliol, es va fer una festa d'homenatge al Dr. Josep Cañellas, per la seva jubilació.

Es publicava *Paraules de mar*, de Blanca Soler; i *Cròniques de las tierras fértiles*, de Santi Fornell; balsarenys tots dos.

S'estrenava a Balsareny, al Casino, l'obra *La flor de l'autopista*, de Climent Ribera, interpretada per Núria Gómez i el mateix autor.

Es celebrava el primer Torneig Juan Luís Chávez d'handbol. >>>

La Coral Sant Esteve va representar, al Sindicat, *El cafè de la marina*.

Es reprenien els Pastorets de sempre (de Folch i Torres), renovats i més àgils

El Dr. Cañellas rebia el premi a l'Excel·lència professional.

Es celebrava el Dia dels Drets Humans, amb Pallassos sense Fronteres.

Al llarg de l'any vàrem entrevistar diversos esportistes balsarenys.

El grup La Garsa va organitzar dues tertúlies, al centre cívic, agrupades amb el nom "Els balsarenys fan coses": l'una, amb Albert Villagrassa, director creatiu d'Antoni Miró; i l'altra, amb Mar Poyato, periodista de RAC1.

Any 2023

Al febrer commemoràvem el 95è aniversari del naixement de Pere Casaldàliga, amb la presentació del llibre *Entre els déus i el no-res*, del balsarenys Jordi Corominas.

Balsareny va ser poble amfitrió de la Transèquia 2023.

Es va celebrar el Dia de la Unió Esportiva.

Es va presentar el Mapa del Patrimoni Cultural de Balsareny, fet per la Diputació.

A l'abril, es presentava el capgròs del Dr. Cañellas.

Els alumnes de quart de primària, guanyadors del Concurs Escolar de l'ONCE.

A les eleccions municipals del maig, sortia guanyador el grup independent Endavant Balsareny, que va establir un pacte amb ERC per compartir l'alcaldia, donat que van obtenir el mateix nombre d'escons (4 cadascun). Glòria Casaldàliga, d'Endavant Balsareny, va sortir elegida alcaldessa per al període 2023-2025.

La Setmana de la Joventut, al setembre, complia els 20 anys.

La Unió Esportiva Balsareny va organitzar el primer Torneig de les Mines de futbol.

Entre molts esportistes balsarenys entrevistats els

darrers anys, destaquem aquí el primer equip femení de futbol de la història de Balsareny.

Sarment, aquell any, també va entrevistar balsarenys destacats en l'àmbit artístic, del món del teatre, de la dansa i de la música; i en l'àmbit científic i sanitari.

Els Pastorets de Balsareny van celebrar aquell any el seu 75è aniversari.

El pessebre monumental del Casino de Manresa va estar dedicat a Balsareny, amb reproducció del Castell, l'Església romànica, la Resclosa, el riu i la síquia.

Pel dia dels Drets Humans, Francesc Escribano venia a Balsareny, a presentar el seu llibre *La terra i les cendres*; i els alumnes d'ESO representaven l'obra *Pere Llibertat* (sobre Pere Casaldàliga), al Sindicat (ja estrenada, al maig, a l'Institut Escola)

La pediatra balsarenysa Isabel Soler rebia el premi a l'Excel·lència professional.

Al llarg de l'any, *Sarment* es va fer ressò dels actes organitzats per commemorar els 60 anys de la Coral Sant Esteve, entre altres, d'on va destacar la interpretació de la cantata *Nadal, llum i misteri*.

Any 2024

Joan Bonals Picas publicava el llibre *Les males pràctiques en política*.

Al març, va tenir molt ressò el Dia Internacional de les Dones, que, a Balsareny, es va celebrar amb tota una setmana d'actes.

També hi va haver una xerrada sobre el conflicte Palestina-Israel.

A l'abril, es va inaugurar el

nou espai cultural i llibreria "La Tempesta".

Per la Festa Major, es va interpretar la recuperada sardana *A l'ombra de Sant Esteve*.

Al juny, Balsareny va celebrar amb èxit la XVI Fira del Món Geganter i la XXIV Trobada Geganter del Bages-Berguedà. *Sarment* en feia un extens reportatge.

Aquell estiu també es celebraven els 25 anys de la sala Sindicat, els 75 anys de Pastorets i els 10 anys dels Dansaires dels Pastorets.

Per altra banda, es va presentar el llibre *Any de Déu*, recull de les homilies de Lluís Maria Xirinacs.

La balsarenysa Teresa Sallés va protagonitzar un anunci de la Generalitat, amb el lema "Més llesta" >>>

que la calor". Anteriorment va participar, amb altres balsarenencs, en la sèrie de TV3 *Històries de la Primària*, emesa la tardor de 2023.

El setembre lamentàvem la desaparició del Club d'Handbol Balsareny, amb una extensa carta de comiat de la darrera Junta Directiva, que *Sarment* va publicar.

També ens vàrem fer ressò dels treballs fets per la comissió Memòria de Balsareny, com els temes monogràfics, publicats a YouTube, sobre l'antiga centraleta telefònica, el grup de teatre El Carrusel, les antigues botigues i la colònia de Vilaforns.

El mes d'octubre vam parlar de la Setmana de la Gent Gran, de la Setmana de la Mobilitat celebrada el setembre, i del Dia de la Salut Mental. La nit del 10 d'octubre hi va haver una tempesta solar tan forta que el que coneixem com a aurora boreal va ser visible des del Castell de Balsareny.

Entre octubre i desembre va tenir lloc la campanya "Mou-te pel residu zero", amb una neteja popular del Repeu.

Balsareny va ser solidari amb els damnificats per la DANA del 29 d'octubre a València.

Es van commemorar els 75 anys de l'assassinat, a Balsareny, dels germans Guitó, masovers del mas Rocaus de Sallent, pel règim franquista.

L'Ajuntament va fer un reconeixement a Josep Gudayol per la seva trajectòria de comunicador i voluntariat al poble.

Per Santa Cecília, la Coral Sant Esteve va oferir un recital d'obres de Schubert.

El 30 de novembre es van ce-

lebrar els 50 anys de l'Escola Guillem de Balsareny.

Any 2025

Al febrer es va inaugurar la restauració del monòlit i el seu entorn, en homenatge a Pere Casaldàliga (instaurat el 1983), a la plaça del mateix nom.

Al març es celebrava, amb tota una setmana d'actes, el Dia Internacional de la Dona.

Gairebé estaven enllestides les obres del nou centre residencial d'AMPANS a Balsareny, al carrer del Carrilet.

A l'abril, Balsareny rebia un equip de Televisió Espanyola, per gravar un reportatge per un programa dedicat al riu Llobregat d'una sèrie dedicada als rius d'Espanya.

La Festa Major va girar entorn dels 40 anys dels Gegants Marc i Maria. Entre altres actes, la colla de Geganters i Grallers va fer el pregó i la XXII Trobada de Gegants, amb la presència d'antics membres de la colla i la inauguració de la mula "Merlet".

Al maig, el primer equip masculí de la Unió Esportiva Balsareny es proclamava campió del seu grup de Quarta Catalana.

També, al maig, Balsareny va ser la seu del certamen de l'elecció i proclamació de

la Pubilla i l'Hereu de la Catalunya central.

El mes de juny, en un Ple extraordinari, tenia lloc el relleu de l'alcaldia, segons el pacte establert com a resultat de les darreres eleccions municipals de 2023. L'alcaldessa Glòria Casaldàliga va deixar pas a Isidre Viu, com a nou alcalde de Balsareny.

El mateix mes es van celebrar els 70 anys dels inicis de l'Agrupament Escolta Guillem de Balsareny (1955).

Per altra banda, i per primer any, es celebrava el Cicle de Músiques al Romànic "Sonos", entre Balsareny, Navàs i Casserres. En el cas de Balsareny, es va fer un acte musical de jazz a l'església de Sobirana de Ferrans.

Al maig, va tenir lloc, per primer cop, el festival de joves músics europeus "Ritmiks", organitzat per l'Associació Catalana d'Escoles de Música.

Al juny, la primera promoció d'ESO a Balsareny acabava els seus estudis.

Al juliol es va fer la inauguració de la nova residència El Carrilet, d'AMPANS, a càrrec del president de la Generalitat, Salvador Illa, en una jornada de portes obertes.

A l'agost, per commemorar

el cinquè aniversari de la Pasqua de Pere Casaldàliga, es va fer un acte a la plaça del seu nom i es va organitzar una sortida a Montserrat.

Per altra banda, l'equip del programa del canal Esport 3 "La Frontal", va fer un reportatge sobre la Unió Esportiva, que es va emetre a primers de setembre.

A l'estiu es van començar les obres de remodelació del pont del Riu.

També a l'estiu es van començar les obres de millora de la llera de la riera del Mujal; obres que es preveu que s'allargaran fins al maig o juny de 2026.

Al setembre, el grup "La Swanson", amb Climent Ribera i Núria Gómez, va estrenar, amb èxit, a Balsareny, la seva nova obra *Glòria 27 o el mite de l'èxit*.

A l'octubre, la Coral Sant Esteve de Balsareny, junt amb el grup vocal V9 de Viladomiu Nou, triomfaven al Festival Internacional de Moldàvia, amb tres premis.

L'Ajuntament treia a la llum pública l'emissió de pressupostos participatius, informant la població amb tríptics i amb dues sessions informatives i participatives (al setembre i l'octubre), en les quals es van posar en >>>

comú les múltiples propostes de la gent. Un cop seleccionades les més adequades i que complien tots els requisits, es van posar a votació del 12 al 27 de desembre de 2025. La gent va tenir l'opció de votar els projectes que creia millors i que, en conjunt, no superessin els 60.000 € de dotació. Es va poder votar per internet o bé presencialment. A principis d'any s'esperava la resolució sobre quins són els projectes escollits.

A l'octubre es va concedir el premi Pere Casaldàliga a la Solidaritat de 2025, que concedeix el festival de cinema solidari CLAM de Navarcles, a la Comunitat Palestina de Catalunya.

Al novembre es van complir

els 10 anys de les caminades de marxa nòrdica per a persones grans, que organitza la Diputació de Barcelona, amb la col·laboració d'ajuntaments i entitats; també del Centre Excursionista i de l'Ajuntament de Balsareny. Hi participen molts pobles que formen grups de quatre; i en cada grup es fa un cycle de caminades als quatre municipis participants. Cada any es fan grups diferents.

El 16 de novembre es van presentar els equips de la Unió Esportiva Balsareny, arribant al rècord de nou equips la temporada 2025-2026. El mateix dia, la Colla Gegantera Els K + Sonen van participar en una trobada especial a Montserrat, dins dels actes commemoratius

del Mil·lenari de monestir.

L'any 2025 es va acabar amb actes ja tradicionals, dels darrers anys, com són la celebració del Dia Internacional per a l'eradicació de les violències vers les dones (el 25 de novembre, amb actes durant tota una setmana); la Fira de Tardor; la commemo-

ració del Dia dels Drets Humans (el 10 de desembre); així com un munt d'activitats durant les festes de Nadal.

Any 2026

Del passat mes de gener de 2026, que completa exactament els 50 anys del Sarment, volem destacar el magnífic concert ofert, per la Coral Sant Esteve, junt amb el Grup Vocal V9 de Viladomiu Nou, amb l'acompanyament de solistes, cor i orquestra, sobre Musicals de tots els temps. Va ser el dissabte 17 de gener i va ser tot un èxit. I, per altra banda, el dissabte dia 14, es presentava la nova edició de la Festa dels Traginers, celebrada del 5 al 8 de febrer, de la qual oferim un reportatge en aquest extraordinari dels 50 anys de Sarment.

Resposta a Imatges de Balsareny

Isidre Prat Obradors · Foto: Isidre Prat

Es tracta d'una escultura que es troba al darrere de l'església romànica de Sant Esteve —del segle XI i restaurada el segle XX—, en un petit jardí, al costat d'una alzina, entre la font dels Escolans i els tres absis que hi ha darrere l'església. Coordenades: (41.8834,1.88625)

En són autors el nostre recordat mossèn **Joan Bajona Pintó** i l'escultor de Sant Llorenç de Morunys **Narcís Bessa i Fornell**. Es va construir cap al 1970, junt amb la font dels Escolans. Aleshores encara vivia gent a la colònia i funcionava la fàbrica tèxtil.

L'escultura està feta amb ciment i revestiment de ferro; i representa un escolà que

toca la flauta i, al costat, el Timbaler del Bruc, amb un paraigua al darrere; i estan disposats sobre una alta base de pedres, col·locades d'una manera ben curiosa. Antigament, sobre el paraigua hi queia un rajolí d'aigua que anava cap a la font dels Escolans, i d'aquí baixava cap a una bassa on hi havia peixos i tot.

Ens explica el nostre concitadà **Ramon Calveras** que un dia, no fa gaire temps, la va trobar per terra, per motius que es desconeixen, però que, afortunadament, ell mateix, juntament amb **Josep Seuba**, la van reconstruir i la van tornar a col·locar al seu lloc. I allà la puguem mantenir molts anys! L'escultura figura al catàleg del Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona.

Hi ha qui parla, parla, parla...

Balsareny Educa - Imatge: Arxiu

Malgrat els esforços de molts docents, el nostre sistema educatiu continua prioritizant la preparació per al món econòmic i financer, per damunt de la formació humanística. Els interessos econòmics dominants i la mentalitat del nostre temps encara ens hi aboquen més. Queda en un segon pla, per exemple, l'educació orientada a aprendre a fer, que no impedeix el fer dels altres, i a aprendre a ser, que no nega als altres el dret de ser.

Això no és cap abstracció llunyana. Es manifesta tant a escala global —quan un país envaeix o imposa la seva voluntat a un altre— com en els espais més quotidians: una aula, una reunió, una assemblea o qualsevol àmbit compartit.

En termes concrets: hi ha qui parla molt. També hi ha qui parla poc. I està bé que sigui així, perquè això és la diversitat. Sens dubte, és aquesta diversitat la que ens enriqueix. Quina pobresa seria un món on totes les persones, tots els pobles, totes les ciutats, tots els llibres, tots els boscos, totes les obres de teatre o tots els menjars fossin exactament iguals. Evidentment, hi ha d'haver persones més parladores i d'altres de més callades. La riquesa neix d'aquí.

El problema comença quan qui parla, parla, parla, gairebé no deixa espai i ofega el parlar dels altres. Quan busca passar davant per sistema, quan defineix un tema, l'allarga, dificulta l'aparició d'altres veus, el tanca i n'imposa un de nou. Sovint això respon a una dinàmica de poder —no sempre cons-

cient— que, de vegades, es manifesta alhora amb una excessiva musculatura vocal. En periodisme se'n diu control de l'agenda: decidir de què es parla, quan, quant i des de quina orientació.

Però el problema realment greu apareix quan aquest parlar incessant no és només un hàbit verbal, sinó l'expressió d'una manera general de funcionar. Una manera d'ocupar l'espai i presencial, participatiu i decisiu; el temps, l'atenció, el prestigi. Una actitud invasiva, que tendeix a acumular sense deixar accedir, a apropiarse d'allò que, per definició, hauria de ser compartit.

Aquest comportament queda lluny d'una disposició a acceptar un repartiment raonablement equitatiu d'allò que, en major o menor mesura, tothom necessita, i d'assumir un cert equilibri. Expressa la voluntat d'estendre el jo sense límits, ocupant espais que, en termes d'equitat, corresponen als altres.

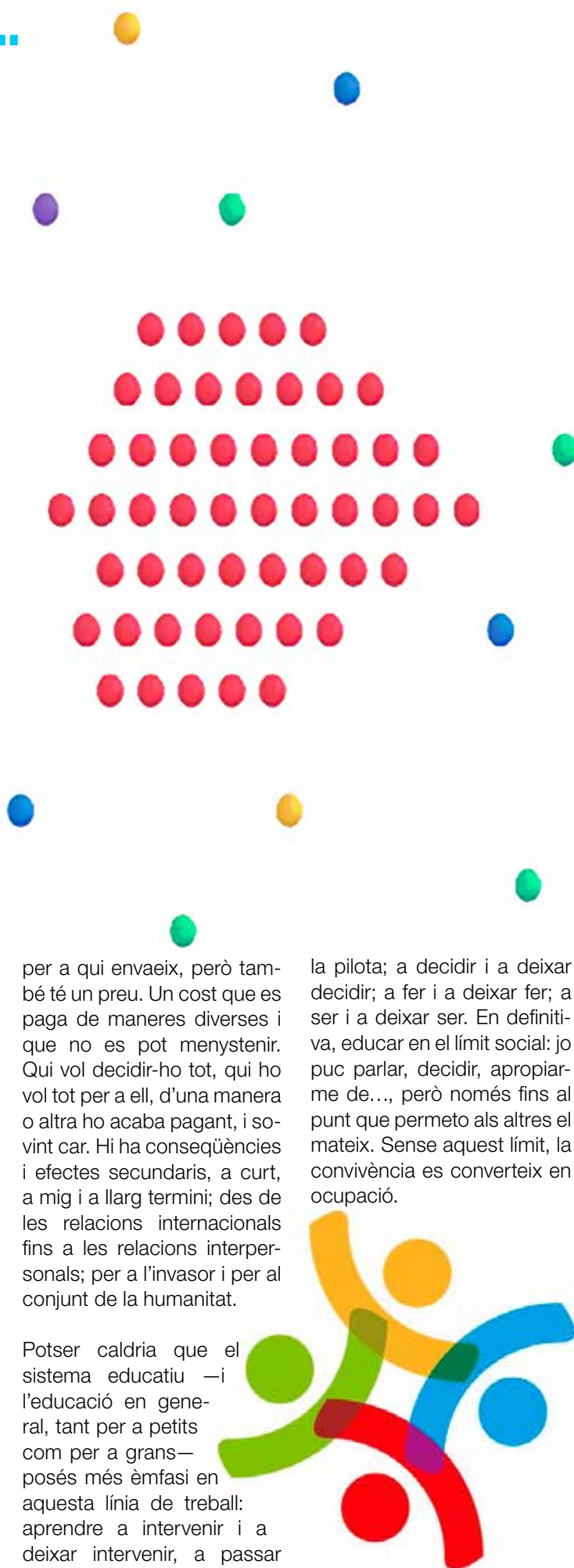
Monopolitzar la paraula, voler passar sempre al davant, apropiarse del temps d'intervenció, de la capacitat de decidir o del prestigi; acumular propietats, béns o països; aspirar a mantenir imperis o a ser l'amo del món: tot respon a una mateixa lògica, i és indignant. És l'afany de poder, el narcisisme del "jo primer", de l'America first, sense comptar amb el que volen, desitgen o necessiten els altres, ni amb el límit social que ja defensava l'eminent pensador de la Il·lustració Immanuel Kant: la llibertat pròpia s'acaba on comença la dels altres.

Envair l'espai de l'altre pot comportar guanys immediats

per a qui envaeix, però també té un preu. Un cost que es paga de maneres diverses i que no es pot menystenir. Qui vol decidir-ho tot, qui ho vol tot per a ell, d'una manera o altra ho acaba pagant, i sovint car. Hi ha conseqüències i efectes secundaris, a curt, a mig i a llarg termini; des de les relacions internacionals fins a les relacions interpersonals; per a l'invasor i per al conjunt de la humanitat.

Potser caldria que el sistema educatiu —i l'educació en general, tant per a petits com per a grans— posés més èmfasi en aquesta línia de treball: aprendre a intervenir i a deixar intervenir, a passar

la pilota; a decidir i a deixar decidir; a fer i a deixar fer; a ser i a deixar ser. En definitiva, educar en el límit social: jo puc parlar, decidir, apropiarme de..., però només fins al punt que permeto als altres el mateix. Sense aquest límit, la convivència es converteix en ocupació.

Tempo: 'Numa', de Teatre Nu

Jordi Vilanova · Fotos: Teatre Nu

El Teatre Nu és un col·lectiu de teatre, amb una trajectòria de més de vint anys, que crea, produeix i exhibeix espectacles i que gestiona projectes per promoure les arts escèniques i acostar-les a tots els públics. Tenen la seu a la Casa del Teatre Nu, un centre cultural i de creació ubicat a Sant Martí de Tous, que es complementa amb una Residència d'artistes que acull propostes creatives de totes les disciplines artístiques.

Numa és un espectacle especial que neix de la generositat d'Irene Santos, una veïna

del seu poble que, després de molt de temps allunyada del món del teatre, va confiar a Teatre Nu uns titelles preciosos i una escenografia que havia fet anys enrere a casa seva. Ara aquest projecte arriba als escenaris com un homenatge a la creativitat i a la màgia de compartir històries, convertint el regal de la Irene en una experiència única per al públic.

En Numa és un nen que viu en una casa bonica d'un poble bonic que bé podria ser el nostre. Un dia, la seva mare li fa un regal amb un retall de roba, fet amb les seves pròpies mans. A partir d'això

se'ns conta una història que ens parla de la generositat i de la necessitat de crear i imaginar mons bonics que ens poden fer millors.

Amb una dramaturgia de Víctor Borràs sobre una història i escenografia d'Irene Santos, amb música i il·luminació de Pau Senserrich, i dirigits per Maria Hervàs, ajudada per Biel Rosell, els actors Laia Borràs, Mireia Moncunill i Pau Senserrich van posar en escena aquesta obra que el públic balsarenyc va premiar amb càlids aplaudiments.

Va ser una nova proposta de la temporada de Tempo, que

de la mà de la dinamitzadora cultural Elisa Jorba, porta al nostre poble espectacles teatrals de gran qualitat, per a infants i per a tots els públics. Per al mes que ve, el dia 1 de març, es presentarà l'obra *Nallar* per als més menuts, que s'ho passaran en gran.

Xavier Sant publica un llibre sobre el CE Sabadell

R.C. · Foto: Arxiu

El balsarenyc **Xavier Sant Rimbau**, resident a Sabadell, ha publicat el llibre *Amb ells vàrem tocar el cel*: un homenatge al Centre d'Esports Sabadell, l'equip de futbol que va jugar a Primera Divisió espanyola entre 1965 i 1972 i va disputar eliminatòries de competició europea; actual-

ment està a Primera Federació, la segona categoria del futbol estatal. En Xavier, que va començar d'aplegapilotes i després va ser jugador de base de l'equip vallesà, ha publicat ara un recull d'entrevistes, records, anècdotes i fotografies que fan història dels millors anys del club arlequinat. No és tant una crònica esportiva com

un retaule de vivències humanes entorn de les persones que van portar els seguidors del Sabadell, tal com apunta el títol, a tocar la glòria. Felicitem en Xavier Sant per la iniciativa de fer, amb aquest llibre, un reconeixement a un club que, amb tots els honors, forma part molt important de la història de l'esport català.

Festa dels Traginers 2026

Mn. Antoni Quesada · Fotos: Jordi Sarri

Personalment i com a rector, expresso el meu goig per haver viscut la Festa dels Traginers de Balsareny. Aquest any he tingut l'oportunitat de participar directament, com a Rector, en la tradicional benedicció dels traginers, els animals i els carruatges. Realment és un espectacle digne de veure, com queda palès en la gran afluència de gent del poble i de fora. Una primera impressió em porta a valorar aquests aspectes:

L'elegància de la desfilada:

les persones, el guarniment dels carros, els animals. Hi afegim l'ordre que es va seguir i, sobretot, l'explicació tan completa i familiar que ens anaven oferint.

La continuïtat d'una tradició

que, des de fa ja més de 80 anys, torna cada any al nostre poble. És molt positiu no oblidar el passat, saber d'on venim, per sentir-nos relacionats i agrair a les generacions que ens han precedit i han treballat, sovint amb

dificultat, per fer poble i per oferir-nos una vida més confortable en tots els sentits.

La consciència de poble:

segur que, al darrere de tot el muntatge, hi ha molta gent, de totes edats i condició, que han participat en la preparació i en la realització de tant d'activitats que hem viscut aquests tres dies grans de la Festa. I això, any rere any, sense defallir, amb il·lusió, amb germanor, amb constància.

Un darrer aspecte (i no pas

el menys important): la conservació del sentit religiós original, expressat en l'acció simbòlica de la benedicció.

Que per molts anys con-

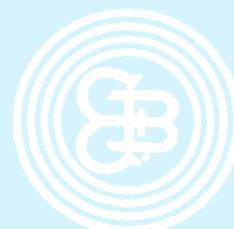
tinui aquesta tradició que identifica el nostre poble, enllaça passat amb present i ens orienta cap a un futur sempre millor. Gràcies i endavant!

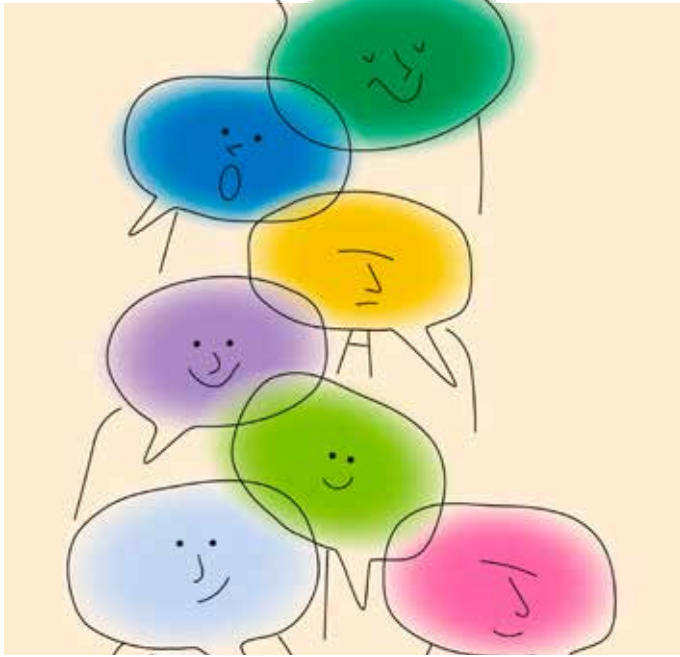

Convocatòria d'assemblea general ordinària del Cercle Cultural de Balsareny

Es convoca tots els socis i sòcies del Cercle Cultural de Balsareny a la reunió de l'assemblea general ordinària que tindrà lloc el proper **dijous dia 19 de març de 2026 a les 21 hores al Casal d'Entitats**, plaça Ricard Viñas núm. 3 de Balsareny, amb els següents punt de l'ordre del dia:

- 1.- Lectura i aprovació si escau, de l'acta anterior.
- 2.- Lectura i aprovació, si escau, de l'estat de comptes corresponent a l'exercici de 2025.
- 3.-Renovació de la Junta si escau.
- 4.- Pressupost per a l'any 2026.
- 5.- Informe de la redacció del Sarmen i si escau activitats dutes per d'altres entitats o seccions del CCB com ara Comissió Casaldàliga, La Garsa, Comissió de Memòria Històrica...
- 6.-Estat del projectes en curs (Llibre Jordi Planes, Llibre 50 anys CCB...), i de possibles de futur.
- 7.-Torn obert de paraula.

Pressupostos participatius 2025-2026

Sarment · Imatge: Arxiu

Com vàrem publicar els mesos de setembre i octubre de 2025, l'Ajuntament de Balsareny va promoure uns pressupostos participatius per un import total de 60.000 €, en l'elaboració dels quals tothom podia participar.

Recordem que es va fer una campanya amb el lema "Participa-proposa-transforma", que va incloure dues sessions presencials informatives i participatives. Després, el procés de selecció de les propostes, que havien de complir determinades condicions —entre elles que el seu cost no superés els 20.000 € i que no siguin aspectes de manteniment ni d'obres o serveis que ja fa l'Ajuntament com a cosa normal—, es va endarrerir més del previst, de manera que les votacions —en què la participació no va ser gaire alta, de només 96 persones —no es van fer fins al desembre i van fina-

litzar ben bé a finals d'any.

Aquest mes de febrer, l'Ajuntament n'ha divulgat les propostes guanyadores, que han estat les següents: la renovació del pati de l'Institut Escola Guillem (millora del paviment, incorporació de jocs, ombres i mobiliari); la il·luminació del parc entre el carrer Alsina i el carrer Bruc (instal·lació de punts de llum per millorar la seguretat i l'ús veïnal); la il·luminació a la pista de Cal Nosa (instal·lació de fanals solars per permetre l'ús esportiu al vespre); la separació dels cotxes a la plaça de la Mel (actuació per millorar l'espai i augmentar la seguretat dels infants i vianants); la plantació d'arbres a l'avinguda de les vinyes, a Cal Nosa (crear un corredor verd amb més confort climàtic millorant el paisatge urbà); i millora de la senyalització dels noms dels carrers del barri de Cal Nosa. Aquests projectes es duran a terme dintre el segon semestre d'aquest any.

Aigua de gener omple botes i graner, i la pica d'oli també

Gener 2026

Francesc Camprubí (dades AEMET) · Foto: Isidre Prat

Temperatura (°C)

Mitjana de mínimes	0,8
Mitjana de màximes	10,3
Mínima	-7,5
Màxima	14,7
Mín. més alta	7,0
Màx. més baixa	3,3

Pressió (hPA)

Màxima (dia 8)	1006,9
Mínima (dia 27)	976,8

La pluja (litres/m²)

Dia 4	2,6
Dia 5	3,4
Dia 16	1,4
Dia 17	32,2
Dia 18	19,0
Dia 19	2,0
Dia 20	5,0
Dia 21	1,0
Dia 22	1,0
Dia 24	23,6
Dia 27	9,2
Total	100,4

Vent (km/h)

Ventada més alta (dia 9 i 23)
45,0

Repte núm. 110

Roc Carulla

Solució al repte núm. 109:
36 rectangles.

Una ampolla i el seu tap valen 1,2 €. Quant val l'ampolla si val 1 € més que el tap?

Salut i lògica.

Farmàcia
Marc
Iglesias

Farmàcia de Balsareny

SALUT AUDITIVA

Sentir-hi bé és salut.

Entendre el que ens diuen,
conversar amb tranquil·litat
i no perdre's els petits moments
del dia a dia també és salut.

A la Farmàcia de Balsareny
t'ajudem a cuidar la teva **salut auditiva**
amb un tracte proper, professional
i adaptat a cada persona.

Esteve Iglesias

Farmacèutic · Audiòleg · Ortopeda
Ctra. de Berga, 2 - BALSARENY

Publicació del Cercle Cultural de Balsareny
Sarment

Dipòsit legal: B-27.977-1980

Plaça Ricard Viñas, 3, 2n - 08660 BALSARENY
sarment@sarment.cat - ccbsarment@gmail.com

Amb el suport de

ACPC
Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

